

AXIOMA

DELFTSCH SCHAAKMAGAZINE

nr

38

Nico overleden...

Joost wint het jeugd NK

Het laatste AxiomA?

en verder: volledig in kleur

DSC GRAND PRIX RAPID

01. *ma* 7 september

02. *ma* 3 januari

03. *ma* 28 februari Denksportcentrum Sebastiaansbrug

04. *ma* 2 mei **20:00** *aanvang*

05. *ma* 13 juni 5 rondes Zwitsers

15 *minuten* (met oorspronkelijke partij)

<http://www.delftseschaaksite.nl/grandprix>

AXIOMA

DELFTSCH SCHAAKMAGAZINE

Art-Director (m/v)

ons profiel

AxiomA is al jaren een begrip in Delft e.o. Ze wordt al jaren geroemd om haar veelzijdige inhoud, vormgeving en actualiteit. Hiervoor is zij door de KNSB zelfs verkozen tot 'Clubblad van het jaar'.

De redactie van AxiomA wil haar lezers - voornamelijk de leden van de Delftsche SchaakClub - 'lekker leesvoer' voorschotelen. Achtergrond verslagen bij externe wedstrijden, toernooien die zijn aangedaan, informatieve artikelen om het schaakpeil te verbeteren en wat niet meer zij.

wij zoeken

Aangezien onze huidige art-director ons aan het einde van dit seizoen gaat verlaten zijn wij op zoek naar een vervanger:

Een creatieve geest, een vernieuwer, die niet bang is om tegen de stroom in te roeien. Hij/zij moet in staat zijn om creatief leiding te geven aan een redactie, en alles wat er verder komt kijken bij het maken van een magazine kunnen aansturen.

wij bieden

Aangezien deze uitdagende functie veel specifieke vaardigheden vergt bieden wij 'on-the-job-learning'. U wordt stap voor stap begeleid door een ervaren art-director die u de fijne kneepjes van het vak leert. Daarnaast hebben wij prima secundaire arbeidsvoorwaarden en een marktconforme onkostenvergoeding.

uw profiel

U bent creatief, flexibel en heeft gevoel voor design. Kennis van Word, ChessBase, QuarkXpress, e-mail zijn net als affiniteit met het schaken strekken tot aanbeveling.

solliciteren

U kunt uw sollicitaties richten aan:

Arno Wiersma
Van Hasseltlaan 443
2625 JC Delft
sollicitatie@delftseschaaksite.nl

Maar u kunt zich natuurlijk ook persoonlijk tot ons wenden aan de DSC-bar.

Colofon

hoofdredacteur

Steven Mast

redacteuren

René Torenstra, Arno Wiersma

art director

Corniel Nobel

fotografie & illustraties

Herman Zonderland, Arno Wiersma, Corniel Nobel

voorkant

Portret Nico 't Hoen (Herman Zonderland)

auteurs

Ted Barendse, Maritsa Buijs, Marco 't Hoen, Albert Kemeling, Gert Legemaat, Kees van der Meer, Joost Michielsen, Corniel Nobel, Inge van der Weijde, Arno Wiersma

redactie

Pootstraat 121
2613 PH Delft
06-245.159.00

uitgever

Delftsche SchaakClub
9^e jaargang, nummer 38
juni 2005, oplage 160

drukker

Casema NV

advertenties

Frans Smit
015-256.32.38
penningmeester@delftseschaaksite.nl

Delftsche SchaakClub

contactpersoon

Dolf Beltz
Mackaystraat 5
2613 WJ Delft
015-121.68.80
dbeltz@wanadoo.nl

Arno Wiersma [intern wedstrijdleider]
015-261.08.87
wedstrijdleider@delftseschaaksite.nl

speellocatie

Denksportcentrum Sebastiaansbrug
Zusterlaan 114
06-25.58.87.13 [alleen op de clubavond]

dsc interactief

www.delftseschaaksite.nl

lidmaatschap

Het lidmaatschap wordt automatisch met een jaar verlengd. Eventuele opzeggingen, schriftelijk, voor 30 juni 2005 bij de secretaris:
Mackaystraat 5
2613 WJ Delft

05. Redactioneel

06. In memoriam Nico

Ted Barendse

07. Rekengoedje

Kees van der Meer

08. Plompprijs

Arno Wiersma

09. Nederlands kampioen

Joost Michielsen

12. Laatste NoKey

Inge van der Weijde

14. Broederlijke terugblik

Marco 't Hoen

18. DSC1 handhaaft zich

Arno Wiersma

19. DSC41 net geen kampioen

Albert Kemeling

	Pravda .21
Maritsa Buijs	
Er gaat niets boven Grongingen .22	
Corniel Nobel	
	Kasparov! .24
Gert Legemaat	
De parel van Wijk aan Zee .26	
Gert Legemaat	
	De Pepermolen .28
Nobel in het schaakspel .29	
Corniel Nobel	
	Tedles(s) .30
Ted Barendse	
Tussenstand Interne .34	
	Agenda .35

Redactioneel Contrast

Terwijl in Delft de “Mooi Weer Spelen” tijdens het schrijven van dit redactioneel in volle gang zijn, voorspellen de deskundigen slechts wolkenvelden en af en toe een bui. Wat wil je ook met ‘water’ als thema, zou je denken. Maar het mag dan niet het ideale weer zijn waar op gehoopt werd, dat is natuurlijk nog geen reden het lekkers te laten lopen.

Zo is het ook met dit 38^e AxiomA. Full-color ditmaal, ja helemaal! Maar toch met een treurig tintje. Want we nemen afscheid. Een afscheid dat ons zwaar valt, maar dat geen reden mag zijn om niet meer te kunnen genieten van het lekkers dat ook in dit AxiomA is te vinden.

Het is het laatste AxiomA van dit seizoen, een AxiomA vol contrast. Een prachtig kleurrijk blad, maar tevens het gedwongen afscheid van hoofdredacteur Nico 't Hoen en het stoppen van art-director Corniel Nobel. Twee mensen die een enorme bijdrage hebben geleverd aan dit clubblad, met als uiteindelijke resultaat het blad dat nu voor u ligt. We hopen dat geniet van het laatste blad van hun hand, en volgend seizoen uw bijdragen blijft of gaat leveren in of aan de redactie.▶

Nico 't Hoen †

Op 38-jarige leeftijd is Nico 't Hoen overleden. Met zijn overlijden is vooral zijn levenspartner Inge, maar ook de Delftsche SchaakClub een grote slag toegebracht. Nico was allereerst een aimabel en door ons allen gewaardeerd persoon maar blonk daarnaast uit in grote hulpvaardigheid en inzet. Ted Barendse schreef het volgende 'In Memoriam'.

Afgelopen donderdag sprak ik uitgebreid met mijn drie broers, met name over een aantal familiezaken. Tijdens zo'n avond komt dan natuurlijk ook je opvoeding ter sprake. Een van de zaken waar ik persoonlijk dankbaar voor ben is het feit dat mijn broers en ik van mijn ouders een sterk rechtvaardigheidsgevoel hebben meegekregen.

Datzelfde rechtvaardigheidsgevoel komt bij de schokkende dood van Nico 't Hoen ongelooflijk in opstand. Want zijn dood voelt niet alleen, maar is onrechtvaardig. Onrechtvaardig, omdat hij niet nog meer voor zichzelf, zijn onmiddellijke omgeving (Inge (zijn vriendin), zijn vrienden, familie en collega's), maar daarnaast voor de wereld heeft kunnen betekenen.

Want Nico had zo ontzettend veel zin in het leven, zoals iedereen die hem ook maar een beetje kende onmiddellijk zal beamen. Hij was een echte levensgenieter, die met heel veel verschillende dingen met heel veel plezier en inzet bezig was.

Zijn hart zat ook absoluut op de goede plek. Hij was altijd aandachtig, en wist met zijn instelling en humor bij vrijwel iedereen de juiste snaar te raken. Zijn manier van contact hebben en houden was uniek. En hij wist met zijn enthousiasme ook anderen te inspireren.

Nico was een man met heel veel capaciteiten (onder andere dus op het sociale vlak). Hij wist zelf dat hij die slechts voor een deel benutte, en was ook op zoek naar manieren om ze nog beter te benutten, en ook anderen daarvan te laten profiteren. Zijn komende bestuurslidmaatschap van de Delftsche SchaakClub was daar slechts een klein onderdeel van.

De laatste keer dat ik hem uitgebreid sprak was na afloop van de receptie van Lumen, waar hij samen met Inge was. Na de film spraken we tijdens de naborrel en het eropvolgende eten over heel veel verschillende dingen, op de ons inmiddels bekende ontspannen en humoristische wijze. Het was helaas de laatste keer.

Zonder dat ik heel veel contact met hem heb gehad heb ik het gevoel dat ik een vriend kwijt ben. En ik weet dat velen datzelfde gevoel hebben. De wereld is met de dood van Nico een heel stuk leger geworden.

Rekengoed

108: Spaans

Ik had teveel griep om uit mijn ogen te kijken en een king-size koppijn, en ik had me ziek gemeld. Telefoon, een collega.

- We hebben een afspraak vanmiddag.
- Ik maar niet, deze keer.
- Heb jij dat document van hem nog, dat ik dat even kan doorkijken?.
- Waarschijnlijk wel, maar niet op papier, alleen in mijn elektronisch archief.
- Hoe kom ik daarbij?
- Dat kun je niet, dat zit op mijn PC, in het email archief, dus achter een wachtwoord (password).
- OK. Wat is het wachtwoord?
- Nee.
- Geef me nou even je wachtwoord.
- Dat is geheim.
- Vast niet. Ja, natuurlijk wel, maar niet voor ons. Als je het even geeft, mag je zelf ziek thuisblijven.
- Geweldig, wat een bonus. Maar regel vooral je eigen sores. Immers, geef ik een wachtwoord uit handen, dan moet ik weer een nieuw maken en onthouden. En ik had er al een stuk of zes te onthouden.
- Kun je me je wachtwoord geven?
- Nee.
- Geef het toch maar. Ik kan dat stuk niet meer vinden, en we hebben het echt nodig.
- Beheer je spullen dan ook, verdorie!

Maar ja, hoe gaat dat... Een relatie komt van ver, ik voel me ziek, en het gezeur houdt in elk geval op. Ik heb hem het wachtwoord, waarvan toen vereist was dat het minstens één letterteken anders dan een cijfer of letter bevatte, gegeven. Dat was Spaans, heel gewoon Spaans, geen zetnummers, geen komma's, alleen een puntkomma aan het eind.

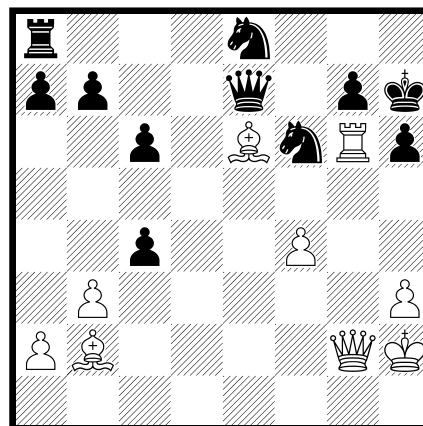
- Spaans, geen nummers, geen komma's, puntkomma aan het eind. Dank je wel, en beterschap!

Tien minuten later: telefoon.

- Hij doet het niet, hoor, is dat wachtwoord wel goed?
- Ehh, ja, ik zal mijn eigen wachtwoorden toch wel kennen? Kan niet fout zijn. Spaans, met een puntkomma achteraan, achter de 5.
- Hè? Achter de 5? Schrijf jij Spaans met een 5?

Ik sluit de beschrijving van het stuitende tafereeltje af. Het gaat niet goed met de Universiteit. Bezuinigingen alom, medewerkers raken documenten kwijt, en als je **e4e5Pf3Pc6Lb5**; op zeer eenvoudige en begrijpelijke wijze weergeeft, zeggen ze dat je een schaakdeformatie hebt. O tempora, o mores!

Uit betere tijden een knisperende stelling van een onbekende grootmeester. De contouren van het Spaans, zoals ik dat zo graag speel, zijn nog te herkennen. Mooi looperpaar, vindt u niet? Kijk maar eens of u een actieve manoeuvre vindt. Een suggestie staat onderaan de bladzijde.

p.s. Ik heb mijn wachtwoorden inmiddels veranderd. Met deze systematiek kunt U niet meer bij mijn correspondentie!

**Geen analyses van
DSC-ers online**

Joost is kampioen!

Het WK en de IM titel lonken

Joost Michielsen

Van 29 april tot 7 mei werden in Schagen de Nederlandse Jeugdkampioenschappen tot en met 14, 16 en 20 jaar verspeeld. Zoals ieder jaar verbleef ik met de HSB-delegatie in een bungalowpark in de buurt.

Ik deed zelf voor de 2^e keer in de oudste categorie mee: in een groep van 25 deelnemers was ik als 4e geplaatst. Het was van te voren al duidelijk dat het een spannend kampioenschap zou gaan worden: niemand is echt slecht, de toppers kunnen van iedereen verliezen. Zo werd al in de 1e ronde de als 3e geplaatste Matthew Tan overtuigend verslagen. Zelf begon ik met een aardig fragment in de partij Breukelman-Michielsen.

In de 2^e en 3^e ronde had ik wat pech met de indeling: ik moest aantreden tegen DSC collega's Chiel van Oosterom en Joram op den Kelder. In beide partijen liet ik

misschien wat steekjes vallen, maar ik maakte relatief verreweg de minste fouten: een zeer solide begin van het toernooi.

Na 3 ronden kwam er al enige tekening in de strijd: Ik stond samen met Jeffrey van Vliet een punt los op de concurrentie. We moesten het dus tegen elkaar uitvechten.

Zo stond ik dus niet alleen ongedeeld bovenaan, maar ik behield bovendien een punt voorsprong op de rest. Ik wist natuurlijk wel dat er nog 5 ronden te gaan waren, dus dat er nog helemaal niets beslist was. Ik trof in de 5^e ronde bovendien de hoogste ratinghouder van het toernooi: Wouter Spoelman. Tot hier toe had ik nog niet heel lang en uitgebreid voorbereid, maar nu maakte ik even alles goed: samen met mijn begeleiders ben ik zo'n 3 uur bezig geweest om het Frans goed uit te pluggen.

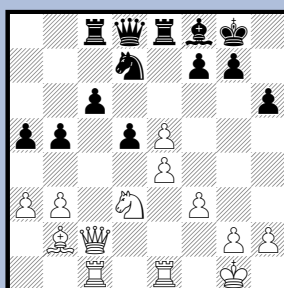
Natuurlijk zal je dan altijd zien dat de tegenstander op zet 9 alweer afwijkt, maar toch is die tijd nooit nutteloos besteed. In deze partij stond ik in het middenspel voor mijn gevoel ietsje minder, maar na een onbegrijpelijke zet van Wouter draaide ineens alles om. Ik had groot voordeel, en na nog een rekenfout van Wouter won ik!

5 uit 5 dus, een absolute droomstart: ik had het kampioenschap volledig in eigen hand.

In zo'n situatie wil je het natuurlijk zo snel mogelijk afmaken. In de 6^e ronde tegen Hilke van den Berg kwam echter de 1^e echte tegenvaller: ik wou een gewonnen stelling net even iets te makkelijk winnen en moest in remise berusten. Balen, natuurlijk, maar wel weer met beide benen op de grond. Het voetbal-drama van PSV kon me deze avond eerlijk gezegd totaal niet boeien: Eerst Nederlands kampioen wor-

Jan Breukelman Joost Michielsen

NK Jeugd (1)
Schagen 2005

22...c5!

Een opmerkelijke zet: zwart offert een pion en geeft wit

een sterk centrum, maar de zwarte stukken blijken ineens perfect samen te werken. Na andere zetten heeft zwart weinig om op te spelen.

23.exd5 c4 24.e6?

Wit denkt een tegentruc te hebben, maar hij heeft een rekenfout gemaakt. 24.bxc4 bxc4 25.♘f4 c3! de belangrijkste pointe van 22. ... c5. 26.♙xc3 ♘xe5! (

26...♙xa3 27.e6! was om eerlijk te zijn mijn oorspronkelijke plan in de partij, maar dit is levensgevaar-

lijk voor zwart.) en wit kan niet verhinderen dat zwart ook de 2e pion terugwint, bijvoorbeeld 27.♙b3 a4!

24...cxd3 25.♙xd3

25.♙xc8 ♙b6+! 26.♙f1 ♙xc8 27.♙xc8 fxe6 28.dxe6 d2! is de belangrijke tussen-

25...♙xc1 26.exf7+

♙xf7 27.♙xc1

Nu staat zwart gewonnen. Ik probeer nu zo snel mogelijk mijn stukken in het spel te brengen:

27...♙c5+ 28.♙h1 ♙e7

29.h3

29.♙xb5 ♙e1+ 30.♙f1 ♙xf1+ 31.♙xf1 ♙b8 wint ook zonder moeite voor zwart.

29...♙h4 30.♙c3 b4

31.axb4 axb4 32.♙d2 ♙d6 33.f4 ♘f6

Nu staat alles klaar voor de aanval.

34.♙a6 ♘e4 35.♙b7+ ♙e7

En wit ging in verloren stelling door de vlag.

0-1

den, dan zien we wel verder.

In de 7^e ronde kwam ik voor het eerst echt in gevaar in mijn partij tegen Broekmeulen.

Een bijzonder fijne ontsnapping, maar ik had nu nog maar een half punt voorsprong op Hilke van den Berg (die zich uit de ene na de andere rampenstelling schwindelde), 1 punt op Wouter Spoelman en 1½ op de rest van de concurrenten. Ik had het gevoel dat Hilke niet oneindig kon blijven mazzelen, dus ik hield er voorzichtig rekening mee dat 1½ uit 2 genoeg was voor de 1e plek. In de 8^e ronde kon ik helaas vrij weinig bereiken tegen Kevin Tan: hij bleek

goed voorbereid op het Russisch en na zo'n 25 zetten zat er geen muziek meer in de stelling.

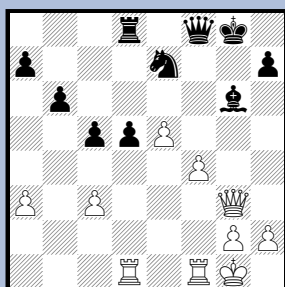
Hilke hield soepel remise tegen Wouter. Dit betekende dus dat de situatie nauwelijks was veranderd: bovendien zou ik door een overwinning zeker 1^e zijn. Er wachtte mij nog meer geluk: ik mocht aantreden tegen Remco Sprangers, de verassing van het toernooi, echter wel met een rating van enkel 2050. Ik was natuurlijk weer van plan om te gaan winnen, maar Remco wist in het middenspel toch veel stukken te ruilen. Na een goede blik op bord 2 nam ik het zekere voor het onzekere: ik bood

remise aan. Natuurlijk accepteerde Remco gretig, en zo was ik al verzekerd van de gedeelde 1e stek. Bovendien bleek mijn indruk bij het bord van Hilke juist: hij werd zonder pardon weggeofferd!

Het is vreemd dat je dan, nadat alle rookwolken zijn opgetrokken, in eerste instantie een apart gevoel hebt van 'is dit het nu', maar een tijdje later drong het toch goed tot me door: ik ben Nederlands Jeugdkampioen geworden, en mag mijn naam in een goed rijtje zetten. Bovendien mag ik nu in juli deelnemen aan het WK tot en met 18 jaar. Er rest nog 1 groot doel: IM worden!

Jasper Broekmeulen Joost Michielsens

NK Jeugd (7)
Schagen 2005

Ik heb een duidelijk betere stelling bereikt.

22...♔h8?

22...♖g7 23.♖f3 ♕f5 houdt alles geblokkeerd.

23.f5!

een behoorlijk onaangename verassing!

23...♗xf5 24.♖g5 ♖e8?!

24...c4 25.g4 ♖c5+ 26.♔h1 ♗e7 27.♖f6+ ♔g8 28.♖c6+

zou onmiddellijk remise hebben betekend.

25.♗xd5 ♖g8?

Het gaat van kwaad tot erger. 25...♖f7 26.♗d8! zag ik tijdens de partij totaal niet zitten, maar het is in ieder geval duidelijk beter dan mijn keuze: 26...♗xd8 27.♖xd8+ ♔g7 28.♗d1 ♖e6 en, hoewel ik het er nog steeds niet helemaal koosjer uit vind zien, vindt de computer deze stelling prima speelbaar voor zwart.

26.♖f6+ ♖g7

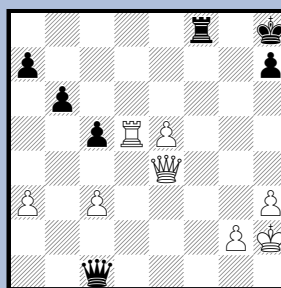
26...♗g7 27.♗d7 ♖e6 anders kan zwart enkel afwachten hoe wit de e-pion promoveert. 28.♗xg7! wint meteen voor wit.

27.♗xf5 ♕xf5 28.♖xf5

♗f8 29.♖e4 ♖g5 30.h3?!

30.♖e1! houdt alles onder controle. Een vreselijke stelling voor zwart om te moeten verdedigen.

30...♖c1+ 31.♔h2

31...♖f4+!

Dit toreneindspel geeft zwart de beste praktische kansen.

32.♖xf4 ♗xf4

33.♗d8+?

33.♔g3! hierna is de situatie inderdaad kritiek voor zwart: 33...♗c4 34.♗d7! deze stelling is buitengewoon lastig te verdedigen voor zwart. Ik moet er nog een keer heel goed naar kijken, maar dat zal een analyse van 2 kantjes of zo iets opleveren waarschijnlijk. Op het moment denk ik dat wit het wel zal winnen...

33...♔g7 34.♗d7+ ♔g6 35.♗xa7 ♖c4 36.♗a6

en de witspeler bood remise aan... Daar hoefde ik uiteraard niet lang over na te denken. De zwarte koning wordt makkelijk actief, dus ik had de stelling waarschijnlijk ook wel gehouden.

½-½

Geen analyses van DSC-ers online

IngevanderWeide

Vond u de vorige NoKey ook zo mooi? Waar die over ging? Was 't die over duiken op Gozo, waarin op zeemeermingeljkende zeepaardjes langs kwamen gedreven? Nee, 't was die over 't pionnetje dat dacht het beleid bij doorgeefschaak te kunnen beheersen. Ja ja, die! Erbij stond dat Nico de dingen in breder perspectief ziet, maar dat er geen idee bestaat omtrent zijn sleutel tot succes. Een duidelijk bewijs dat dat het hoogtepunt was in de schrijfcarrière van de auteur. Jammer dat u 'm dat verteld heeft. Hij is daarop direct op z'n hoogtepunt gestopt. Ja, snel verleggen hè, met een complimentje. Direct een gratis advies: vertel de redactie van uw prijswinnend clubblad vooral niet hoe geweldig hun vele uren werk is. Oh, dat deed u inderdaad niet? Goed zo, houd dat vol!

Om u toch even lekker te maken: u mist nu een NoKey die zo begonnen zou zijn en waarvan we nooit zullen weten hoe hij afloopt: *“Helaas is Nederland geen voorzitter meer van de Europese Unie. Want onze Minister-President Balkenende heeft veel kunnen bereiken door de normen en waarden bespreekbaar te maken in Europa. Maar hij heeft het niet voor elkaar kunnen krijgen om die normen en waarden concreet te maken. Want wat zijn nu die normen en waarden? Ik zie het als mijn levensdoel om die normen en waarden te concretiseren in Schaakland. (..)”*

Normen en waarden. Echt Nico's onderwerp. Het was vast een diepzinnig verhaal geworden. Nu ja, met de kanttekening dat het vol zou staan met voor normale sterfelingen onnavolgbare hersenspinsels natuurlijk. Ik voorzie dat hij zou hebben voorgesteld dat stukken elkaar in het vervolg niet meer zouden mogen slaan.

Maar om op de start van de column door te gaan: persoonlijk trek ik me niets aan van mijn eigen advies: ik probeer mensen juist wel te vertellen hoe geweldig 't is wat ze doen, en tegelijk probeer ik ze te motiveren om er iets nog mooiers van te maken. De gewenning aan een constante stroom van steeds grotere complimenten voorkomt wellicht dat ze van een enkel compliment zo van slag zijn dat ze spontaan besluiten te stoppen. Stoppen na een onverwacht compliment is immers logisch: want wie wil het risico nemen gefrustreerd te raken omdat een nog grotere prestatie ineens geen complimentje waard blijkt te zijn? Stoppen na een complimentje kan dus wel eens de enige manier zijn om een grote depressie in de toekomst af te wenden! De andere kant van dit gelijk is natuurlijk J.P. Balkenende: hij krijgt alleen maar kritiek. Vandaar dat ie nog niet is gestopt.

Wist u trouwens dat Balkenende en uw nu geliefde auteur wel eens een vergelijkbare rating zouden kunnen hebben? Tenslotte hebben ze allebei geen verstand van politiek,

Nico zag de dingen in een breder perspectief. De sleutel tot zijn succes zal wel immer onbekend blijven. Inge doet echter een goede poging...

Nico'tHoenNoKey

hoewel ze zich er allebei wel mee denken te moeten bemoeien. Ik vind die rating overigens best heel mooi. Kent u nog de tijd dat u 'm niet had? Ik wel hoor. Maar ja dat was natuurlijk in de tijd dat ik nog verstand had van politiek. Intussen begrijp ik er niets meer van.

Maar ik dwaal af, het gaat om 't volgende. Vindt u het ook zo ongelooflijk dat dergelijke minkukels het toch soms presteren om tegen de hogere goden een fantastische pot schaak weg te zetten? Zelig hoor, voor die toppers met 't Balkenende-schaamrood op de kaken. Gelukkig maakt niemand de minkukels een compliment. Sommige toppers geven zelfs uit voorzichtigheidsoverwegingen de minkukel geen hand, laat staan het gevreesde compliment. Stel je voor dat zo'n minkukel besluit om op z'n hoogtepunt te stoppen met winnen. Tenslotte ben je zoveel beter uit de wereld er weg te winnen. Een beetje hetzelfde idee dat de elitaire dame heeft: on(ver)slaanbaar niet. Succes verzekerd.

Neem nou Kasparov. Speelt ie eindelijk een goede partij, stopt ie ermee. Ik weet niet of te veel of te weinig. Zou wel kunnen, want iemand met een rating van 2800 krijgt wel een compliment. Maar wellicht zat toch nog die 16e partij in london/leningrad kampioenschap 1986 'm dwars. Voor die partij had gelukkig niemand 'm een compliment gemaakt, maar zelf was ie wel erg tevreden over de wijze waarop hij die drie paarden tezamen had weten te brengen. En dat nog wel na zo'n suffe opening 1.e4 e5. Zelfs na gedwongen herpositionering bleven de drie paarden nog in formatie. Groot was zijn teleurstelling echter dat hij niet het vierde paard erbij had weten te brengen. Nou moet je weten dat in die tijd Wilders nog geen bewaakte woning had en Hirsi Ali nog niet uitgeroepen was tot belangrijk persoon op wereldniveau. Logisch dat 't zo'n Kasparov in zo'n tijd onder zoveel druk dan toch net effe teveel wordt... Vooral omdat uiteindelijk slecht twee paarden de strijd hebben weten te overleven.

Voelt u wellicht de neiging opkomen om op een ongevaarlijke plek toch nòg een compliment te maken nu het kwaad toch al geschied is en uw inmiddels geliefde auteur definitief zijn laatste column heeft geschreven?. Nou, laat u dan lekker gaan en schrijf u in voor 't *Zonnetje in huis benefietschaaktoernooi* op 18 juni in uw eigen vertrouwde thuispeelzaal. Wees verzekerd van een compliment-, Kasparov- en Balkenendevrije omgeving. Oh ja, en rookvrij. Heel goed! Oeps.

Marco 't Hoen

Graag wil ik jullie wat meer vertellen over Nico, mijn grote broer. De manier waarop jullie hem vonden handelen, praten en hoe hij aanwezig kon zijn heeft zo zijn oorsprong. En over die oorsprong wil graag een kort verhaal schrijven.

Nico is geboren op 2 november 1966 te Amstelveen. Voor de katholieken onder ons is dat de dag van Allerzielen. Ons moeder is altijd al een amicale en lieve vrouw geweest en onze vader heeft voor het gezin ongelooflijk hard gewerkt. In onze opvoeding stond één ding altijd centraal: behandel mensen zoals jezelf ook behandeld wenst te worden.

De mens centraal

Als ik door de jaren heen naar mijn broer kijk, dan kom ik tot de conclusie dat de genen van mijn vader en moeder niet alleen qua uiterlijk, maar ook qua innerlijk ongelooflijk tot zijn recht zijn gekomen bij de geboorte van Nico.

De afgelopen tijd heb ik vaak in mijn fotoalbums gekeken van vroeger. Op de foto's in mijn eigen jongere jaren zie ik dan een broer die altijd gebroederlijk naast mij of achter me zat met een hand om me heen. Bijvoorbeeld bij het voorlezen van een boekje of iets anders. Nu ik daar aan terugdenk, realiseer ik me dat deze eigenschap nooit verloren is gegaan. Nico was meegaand en toonde interesse voor iedereen. Als je als mens in je handelen een mens

was dan had je bij Nico alle respect gewonnen. Nico keek dan ook helemaal niet naar je achtergrond of hoe je eruit zag. Nee, het mens zijn stond centraal bij hem.

Op school in Capelle

In 1976 zijn wij verhuisd vanuit Uithoorn naar Capelle aan den IJssel toe. Nico werd in dat jaar 10 jaar oud en ik zelf was toen 6 jaar oud. Nico kwam in klas 4 terecht en ik kon beginnen in de eerste klas. Nico moest zich waarmaken in een bestaande klas, waar iedereen elkaar toch alweer ruim 3 jaar kende. En toch nam Nico al snel zijn eigen plaats in. Nico was niet de populairste van de klas, maar door zijn lengte was hij zeker niet het mannetje dat altijd gepest werd.

Ook in die periode kan ik mij herinneren dat hij regelmatig voor mij opkwam. Toentertijd had ik een stekelkoppie. Tegenwoordig kan je dan het verwijt krijgen alsof je nogal rechts denkt, maar voor die tijd was dat heel normaal. Evert-Jan, een klasgenoot van Nico, noemde mij nogal vaak: stekelvarken. En omdat ik dat na een paar maanden nogal zat werd, noemde ik hem zomaar op een dag: klein opdongertje.

Evert-Jan was nogal klein en blijkbaar had ik hem zo geraakt met deze woorden, dat hij het nodig vond om mij dan ook maar met zijn vuisten te raken. Nico zag dit en kwam woedend op de situatie af en zei op een rustige toon tegen mij: Marco, wil jij even naar meester De Haan gaan? Vraag hem even om langs te komen, want ik ga Evert-Jan in elkaar slaan.

Het in elkaar slaan van Nico bestond uit Evert-Jan optillen en hem 10 keer gooien in een Vuurdoorn struik. Dat was pijnlijk voor Evert-Jan want die doortjes zijn behoorlijk pijnlijk en zo groot als zijn eigen vingers. En toch deze manier van handelen was wel in zijn geheel Nico. Nico was altijd rustig, maar als hem of iemand anders onrecht werd aangedaan dan ...

Vakanties

De schoolvakanties met Nico waren altijd een groot feest. Ons moeder genoot ervan hoe Nico en ik met elkaar speelden. Hele vakanties deden wij aan competities zoals tafelvoetbal, tafeltennis, racebaan, jumbojet, monopoly en natuurlijk schaken.

Let's talk about de racebaan.

Mijn grote broer & ik

Onze bedoeling was om in 1 uur tijd zoveel mogelijk rondjes te rijden. Hoe verzonnen we het. We moesten wel want Nico had 1 autootje kapot getrapt. Dus met twee jongetjes waren wij alleen al met die racebaan twee uur van de dag bezig en dus rustig. Vinden jullie het gek dat onze moeder veel plezier had?

Een ander voorbeeld was het tafelfootbalspel. Nico was groter, sterker en dus beter in het tafelfootbalspel. Wij verzonnen dan een eigen champions league of wereldkampioenschap voetbal met minimaal 32 teams. Dan speelden we samen een knock-out systeem. De eerste helft speelde Nico met team 1 en ik met team 2 tot de 5. Na de 5 draaiden wij de teams om en zo ging het team uiteindelijk door dat als eerste de 10 haalde.

Een verschil in spelbenadering was er wel tussen Nico en ik. Nico speelde altijd met de olympische gedachte en ik wilde altijd winnen.

Op een gegeven moment kwam Pa met een tafeltennistafel thuis. Nico en ik konden een behoorlijk potje tafeltennissen. Nico heeft zelfs meerdere malen meegedaan aan het Nederlands kampioenschap

voor scholen. Nogmaals, het moge duidelijk zijn dat door ons leeftijdsverschil Nico stukken beter was met tafeltennis. Doordat ik zelf steeds maar wilde winnen en na ons 5788e potje nog steeds niet gewonnen had, begon ik het balletje overal en nergens naar toe te meppen. Nico begon dan te “schelden” naar me met de volgende woorden: baby, baby of meisje, meisje. Geloof me dat kwam stukken harder aan dan menig ander “normaal” scheldwoord. Ook dit was echt Nico.

Schaken

Toen mijn ouders 12,5 jaar getrouwd waren zijn wij met onze familie naar Spanje met vakantie gegaan. In het plaatsje Toromolinos. Daar is onze schaakcarrière voor ons geboren. Bij een oversteek naar Marokko hebben wij daar ons eerste eigen schaakbord gekregen. Doordat wij het spel en de randpionnen daarom heen zo leuk vonden, zijn wij in 1976 lid geworden van de Capelse Schaak Vereniging (CSV).

Nico en ik waren niet briljant in het schaken. Ik geloof ook niet dat wij dat trouwens ooit zijn geworden ook. Maar omdat wij het spelletje zo

leuk vonden bleven wij doorzetten. Thuis hadden wij natuurlijk onze eigen competitie, want elk jaar op 1 januari begonnen wij met de stand 0-0 en ergens in oktober zaten wij geloof ik altijd op 1876-1789 voor ... Nico. Leuk om te melden is dat wij thuis een driepersoonsbank hadden staan met in het midden 24 uur per dag ons schaakbord.

Sport

Doordat Nico bij het tomatenplukken en ik met het rozenknippen wat zakgeld bij elkaar hadden gespaard kregen wij een nieuwe hobby erbij: de racefiets. Samen hebben wij in Nederland menig rondje Rottermeren en rondjes om de IJssel gefietst. Onze bergetappe in Nederland bestond uit 10 keer de Van Brienoord Brug op te fietsen. Geweldig was dat. Tijdens onze vaste vakanties in de Correze in Frankrijk reden wij samen met ons vader elke ochtend een rondje door de bergen van 40 km. Wat een mooie tijd was dat.

Op de camping werd altijd een voetbalwedstrijd georganiseerd: Frankrijk tegen Nederland. Feit is dat Nico voor geen meter kon voetballen, maar rennen kon hij als geen

ander. Daarom was Nico altijd rechtsback, dan kon hij lekker draven zonder dat hij Nederland op enig manier kwaad kon doen. Toch presteerde Nico daar iets wat ik in mijn 35-jarig bestaan nog nooit eerder iemand heb zien doen. En het ergste is dat het achteraf ook niet de bedoeling van Nico was. Nico draafde namelijk 3 keer achter elkaar naar de bal toe op de hoogte van de middenlijn en peerde de bal naar voren toe. Het waren alle drie de keren voorzetten, maar Nico poeterde de bal 3 keer achter elkaar op de lat van het doel. 3 keer achter elkaar, het was geweldig. Ik heb zelfs Pele dit nooit zien doen.

Krantenwijk

Nico had een krantenwijk. Hij liep in een wijk met een bejaardenhuis. Dit waren geen gewone bejaarden, maar bejaarden met goede gevulde sokken met geld erin. Nico was altijd recht door zee en ik ... Ik had mijn mondje mee, dat is overigens ook mijn werk geworden: ik praat wat af op een dag.

Voor de kerstwensen moest ik altijd mee. Samen gingen wij het bejaardenhuis in. Nico begon bij de onderste verdieping en ik bij de bovenste verdieping. Dat was een bewust gekozen verdeling van taken van Nico, want beneden woonden de minst rijke mensen en bovenin woonden de mensen die tegenwoordig de directieleden van Ahold hadden kunnen zijn. Nico en ik hadden een eigen provisie-regeling bedacht: des te meer ik met mijn kerstwensen ophaalde des te meer ik van hem kreeg; hij had immers het hele jaar voor de kerstwensen zijn werk gedaan. Alleen hij werd er nu zelf ook beter van.

Met zijn studie heeft Nico veel bereikt. Zeker gezien de twee keer dat hij afgestudeerd is in de richtingen Econometrie en Aquariaat. Daar zijn mijn ouders en ikzelf al-

tijd beretrots op geweest. Alleen het kwam niet bij Nico aanwaaien, hij moest er altijd keihard voor werken en knokken. En toch is hij hierin geslaagd. Petje af!!

Inge

Tijdens zijn studie Econometrie heeft Nico zijn levenspartner Inge gevonden. De wijze waarop deze twee tegenpolen elkaar in het leven voor elkaar en naast elkaar hebben gestaan is fantastisch om van dichtbij te hebben meegemaakt. Nico en Inge waren een hecht team. Inge was zijn thuishaven. Zij steunde hem in alles wat hij deed, ook al kostte het hem veel tijd en zagen ze elkaar vele uren van de week niet. Maar elke 29e van de maand spraken zij nooit wat af, want dat was hun verkeringsdatum. Er zijn behoorlijk wat restaurantjes op de 29e van de maand door hen bezocht. Vanaf zijn 18e is hij gaan studeren aan de Erasmus Universiteit en heeft hij zijn studiematen leren kennen. Vandaag de dag is dit een hechte vriendenclub waar Nico en Inge ook nu nog deel van uitmaakten. Hun “beruchte” januariweekend is daar een traditie geworden. Eén keer per jaar komen de studiegenoten bij elkaar om te praten, te doen en te drinken. En natuurlijk zien ze elkaar tussen door ook wel eens. Voor het toernooi “het Zonnetje in Huis” zorgt deze hechte club van vrienden voor de prijzen.

Samen gingen zij ook elk jaar mee met een boottocht van de Zonnebloem. Nico en Inge hebben samen leuke tijden meegemaakt. De opoffering voor Nico was dat hij bijna elk jaar door zijn rug ging bij tillen van de ouderen van jaren.

Sociaal: dat was Nico. Meerdere avonden per week was hij weg voor menig activiteit. Waar hij iemand kon helpen deed hij dat. Het spreekt daarom dan ook voor zich

dat hij juist vanwege zijn sociale aanleg mijn getuige werd bij mijn huwelijk. In de 5,5 jaar dat hij getuige was, was hij ook letterlijk en figuurlijk een getuige. Nico hield enorm van zijn schoonzus.

Hardlopen

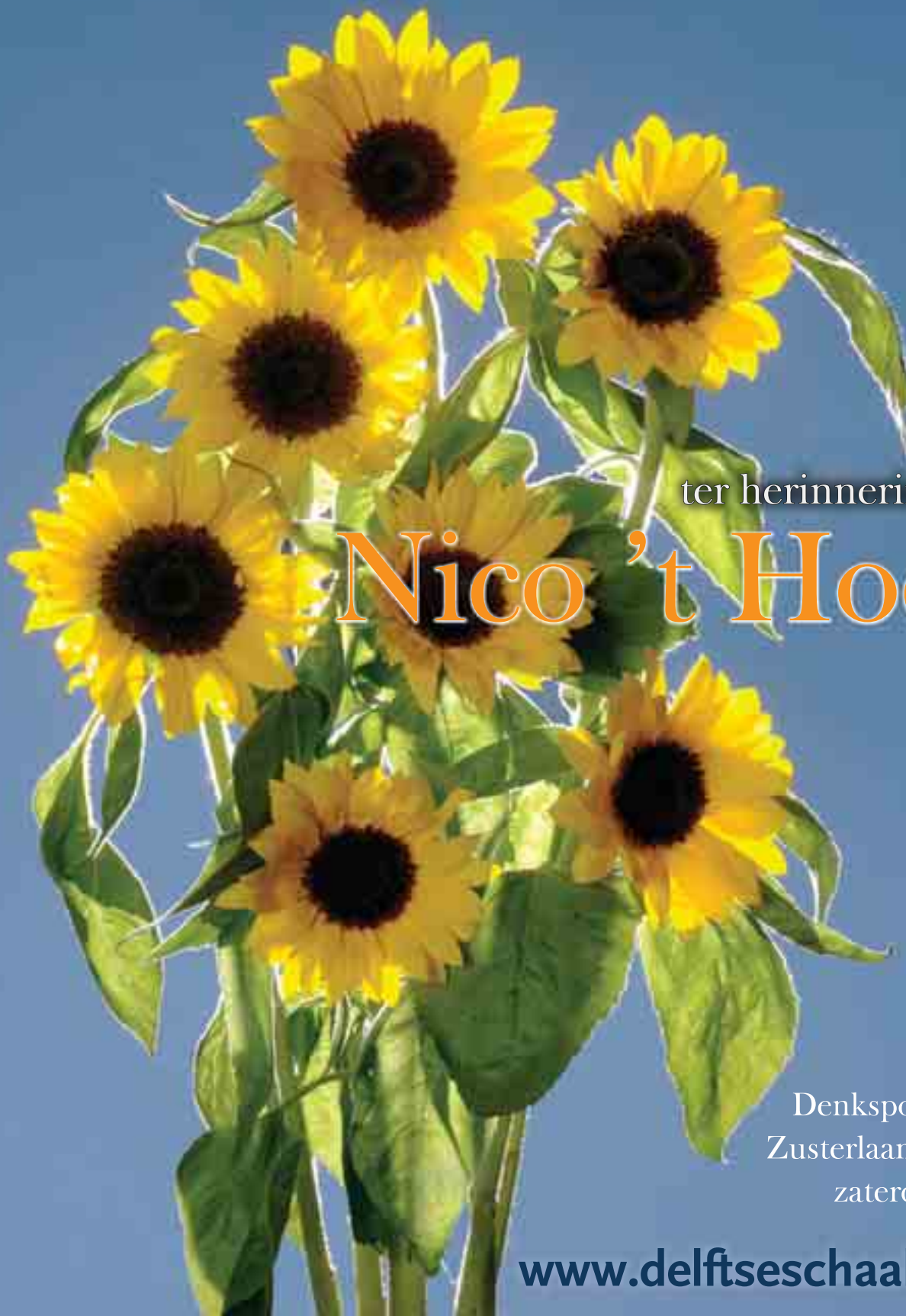
Het hardlopen was ook een hobby van Nico. Hij heeft meerdere keren de marathon van Rotterdam gelopen, alsmede de Dam tot Dam loop, enzovoort. Nico was namelijk niet de juiste man voor teamsport. Hij was sociaal, maar bij een teamsport was het beter om Nico op de wisselbank te zetten. Daar was hij uitmuntend. Maar goed, het hardlopen was voor hem zijn lust en zijn leven. Daar kon hij zijn ei in kwijt en zeker de energie die hij over mocht hebben na een dag werken en sociaal zijn. Die energie had geen enkel normaal iemand over na dagen zoals Nico die invulde, maar Nico had dat natuurlijk altijd zelf wel. Echter, kwam niet aan zijn slaap of zijn warm eten, die waren voor hem heilig.

Natuurlijk kan ik veel meer vertellen over mijn broer. Het lijkt mij alleen niet verstandig om deel 4 te schrijven van: The Lord of the Rings. Het is een mooi moment om te stoppen met dit verhaal. Voor mijzelf zal mijn verhaal over Nico nooit eindigen. Om eerlijk te zeggen, dat wil ik ook niet. Mijn broer zal altijd wel in mijn gedachten en in mijn hart aanwezig zijn. Hij is gestorven op 38-jarige leeftijd. Natuurlijk veels te jong.

Maar ik ben trots op het feit dat ik in Nico alles heb kunnen vinden waar de benaming broer eer aan doet. Onze broederschap was in één woord compleet. Nico was mijn beste vriend die ook nog eens toevallig een broer was.

't zonnetje in huis

benefietschaaktoernooi

ter herinnering aan

Nico 't Hoen

Denksportcentrum
Zusterlaan 114 Delft
zaterdag 18 juni

www.delftseschaaksite.nl

DSC1 handhaaft zich

laatste wedstrijd gaat verloren

Arno Wiersma

Het eerste team heeft de laatste ronde in de eerste klasse KNSB nipt verloren van RSR/Ivoren Toren uit Rotterdam.

Het duurde erg lang voor de definitieve uitslag op het wedstrijdformulier stond, maar een kleine nederlaag bleek onafwendbaar. Toch zag het daar lange tijd niet naar uit; op een aantal bordes werden goede stellingen niet waargemaakt.

De eerste uitslag was een remise van Nick op bord 1. Maar daarna nam het eerste een duidelijke voorsprong. Kees verkreeg een bijzonder vervelende vrijpion op d6, ruilde die in voor een kwaliteit, en won vervolgens soepel. En ook Joost bracht een punt binnen; zijn tegenstander stond een pion achter maar had lange tijd compensatie in de vorm van veel activiteit. Maar dit wist hij niet vol te houden, waarna Joost een kwaliteit voor kwam en daarna won. Helaas volgde niet veel later een nederlaag van Arend. Een beetje hetzelfde verhaal als bij Joost, maar dan andersom. Arend had een pion gegeven, maar wist niet voldoende activiteit te ontwikkelen. Uiteindelijk wist hij nog wat complicaties te veroorzaken, maar ging door zijn vlag met een stuk minder.

Het beeld op de andere bordes zag er niet slecht uit. Gert had een prachtige maar complexe stelling, Michiel had een pion gegeven voor veel aanval, Leo had zijn tegenstander onder druk, en op de

andere bordes leek geen groot nadeel te zijn. Maar het kwam er niet uit.

Ted was de eerste die de vlag moest strijken. Hij had een wit plan gemist, en zag zijn (op het oog) gelijke stelling veranderen in eentje met een stuk tegen een pion achter. Niet veel later moet ook Gert berusten in een nederlaag. Gert had een prachtige stelling, maar zoals al gezegd was het behoorlijk complex. En dat laatste brak Gert op toen hij in tijdnood kwam. Wit had nog een paar venijnige tegendreigingen, en die wist hij niet allemaal te pareren.

Het beeld was nu een stuk minder fraai geworden. Met nog vier bordes bezig was de situatie als volgt: Leo stond volkomen gewonnen op bord 5. Maar Michiel had zijn mooie aanval niet weten uit te drukken in harde houtjes, en verloor in de tijdnoodfase nog een pionnetje extra. Dat zag er niet best meer uit dus. Arno had afgewikkeld naar een moeilijk toreneindspel met een pion meer, en bij Richard kon het alle kanten nog op.

Niet ver na de tijdcontrole werd het bij Arno remise. Hij had weliswaar een pion meer, maar moest die weer inleveren om een zwarte vrijpion te kunnen stoppen. Beide partijen zouden ren toren en een pion overhouden, en daar zat geen muziek meer in. De laatste drie bordes zouden nog lang doorgaan.

Michiel "wikkelde af" naar een ongelijk lopereindspel met 0 tegen 3 pionnen achter. Hoewel hij het nog lang probeerde was er weinig eer meer aan te behalen. Hetzelfde

gold voor de tegenstander van Leo, die in het teambelang lang door speelde, maar een toreneindspel met twee pionnen minder nooit kon houden. Alles draaide dus om het laatste bord, waarop Richard speelde.

Richard had een scherpe partij op het bord gehad wat hem een fijn plusje in tijd had opgeleverd, maar geen voorsprong in materiaal. Rond de tweede tijdcontrole werd dat anders, toen hij een pionnetje wist te winnen. Het bleek echter niet genoeg; zijn tegenstander wikkelde af naar een toreneindspel waarin Richard ook nog een pion had, maar dat was wel een randpion. Richard probeerde het nog wel, maar toen de witte koning erbij kwam was remise niet meer te ontlopen.

De einduitslag was dus 5½-4½ voor RSR Ivoren Toren, dat zich daardoor handhaafde in de eerste klasse KNSB. DSC werd uiteindelijk zesde in poule B, waarin Stukkenjagers (ondanks een kleine nederlaag tegen Eindhoven in de laatste ronde) kampioen werd en naar de meesterklasse promoveerde.

Zo werd het een lange dag, zeker toen we dezelfde chinees bleken te hebben uitgekozen als de Rotterdamers. Maar aangezien zij iets eerder waren binnengekomen werden zij als eerste geholpen. Iets na 11 uur arriveerden we weer op het station in Delft. Je zou zeggen dat we een verre uitwedstrijd hadden gespeeld. ■

DSC4 eindigt als tweede

kampioenschap net niet gehaald

Albert Kemeling

Met drie teams van DSC in de eerste klasse van de HSB stond het bij het begin van het seizoen voor iedereen al vast: DSC4 moet kampioen worden. Hoewel de voortekenen ongunstig waren (Op ELO slechts derde in de groep en een onevenwichtig speelschema) waren de buitenstaanders het er toch wel over eens dat DSC4 maar even kampioen moest worden.

Met deze druk op de schouders moest het er dan maar van komen. De eerste wedstrijd tegen DSC6 werd gebruikt om de druk nog verder op te voeren. Op het forum voorspelde vrijwel iedereen een grote overwinning voor het vierde. Onder deze immense druk was het dan ook niet vreemd dat DSC4 niet zijn gewone niveau haalde. Twee snelle nederlagen leidden tot een 0-2 tussenstand. Maar gelukkig voor DSC bleven de kampioensansen intact door een 5-3 overwinning.

De tweede wedstrijd (wederom thuis) liet een heel ander beeld

zien. Tegen ELO-favoriet RSC-BP 1 werd een soepele 5½-2½ overwinning behaald. Alles liep goed. Geen speler kwam in de problemen. De overwinningen waren vastberaden, de remises stevig. Drie overwinningen en vijf remises waren er aan het eind van de avond te bewonderen.

De derde wedstrijd (voor de derde en laatste keer thuis) bracht het vierde team van DD op bezoek. Vorig jaar werd het 4-4 en ook dit jaar werd het 4-4. Hoewel DSC een gemiddeld ratingoverschot had van 80 punten werd dit niet omgezet in bordpunten. De barre tocht naar het kampioenschap liep op deze avond averij op. Gelukkig is het verlies van één matchpunt niet dodelijk, en heeft het vierde alles nog in eigen hand.

De vierde wedstrijd bracht ons voor het eerste buiten Delft. Pomar 1 was de tegenstander en dat betekende een ELO-overschot van gemiddeld 160 punten p.p. voor DSC. Een troosteloze sporthal in een verlaten buitenwijk van een desolate forenzenstad was het strijdtoneel. Het begon goed en ik begon te denken aan een overwinning van 6-2 of meer. Echter, een achterstand van 0-2 maakte de avond nog zwaar. Het speelniveau van DSC werd in overeenstemming gebracht met de speelomgeving

waardoor er aan het eind van de avond slechts een schamele 4,5-3,5 overwinning resteerde.

De kerstvakantie werd gebruikt voor een diepgaande bezinning over het spel tot nog toe.

De conclusie is duidelijk: Tegen zwakkere tegenstanders speelt het vierde onder zijn niveau. Tegen de toppers stijgt men boven zichzelf uit. De strategie voor de rest van het seizoen was daarmee duidelijk: In wedstrijd 5 en 6 winnen van de op papier zwakkere tegenstanders, en in de laatste ronde alles uit de kast tegen lijstaanvoerder HSV.

De vijfde wedstrijd was tegen Rijswijk was van hetzelfde laken een pak. Een sfeervol raadshuis in een uitgestorven centrum van een desolate forenzenstad was het strijdtoneel. Een snelle 2-0 achterstand was het resultaat, en zelfs een 4-4 leek ver weg. Maar gesteund door de eerdere ervaringen kwam alles toch nog op zijn pootjes terecht: 5-3 winst en het kampioenschap is nog steeds in zicht. ■

■ **redactioneel** *In de laatste wedstrijd van het seizoen speelde DSC4 met 4-4 gelijk tegen HSV. Daardoor werd het kampioenschap net niet gehaald en eindigde het team als tweede achter kampioen HSV 1.*

(advertentie)

Vrouwen en schaken

Marco vroeg mij een stukje te schrijven over vrouwen en schaken. Tot twee maal toe ben ik, als vrouw en niet-schaker, komen kijken op een schaaktoernooi. Over wat ik daar allemaal geobserveerd heb moest ik wel wat kunnen schrijven.

Bij binnenkomst begint het al, je wordt aangekeken met een blik van: “Haar broertje zal wel mee doen of ze is van de catering”, een enkeling vraagt nog hoopvol: “Doe jij ook mee?!” Maar helaas geen van allen juist, ik kwam gewoon een beetje rondkijken en supporten (als je zwijzaam over iemands schouder meekijken naar een spel waar je bijna niks van af weet, supporten noemt). Hoe dan ook, het rondkijken op zich was voor mij al een geheel nieuwe ervaring, zeker als Leids meisje dat normaal tussen 80% vrouwen vertoeft, en nu was ik zo een beetje de enige vrouw tussen allemaal mannen!

Bij nader inzien waren het niet allemaal leuke mannen, het percentage stoffige figuren lag erg hoog. Met stoffige figuren bedoel ik de stereotypen die er over schakers bestaan, dat wil zeggen vettig haar, verwassen sweater, soms met meer dan alleen de noodzakelijke gaten, waarvan ik best wil geloven dat hij in '81 *hip* was, maar nu dus al een ruime twintig jaar niet meer. Enige brillen met jampotglazen gerepareerd met leukoplast mochten ook niet ontbreken. Het werd duidelijk dat de stereotypen wel ergens op gebaseerd waren

Nu ik het toch over het uiterlijk van de schaker heb, moet ik het over nog een ander opvallend feit hebben: het gigantische aantal open gulpen, en niet denken dat ik de hele tijd in kruizen loop te staren, alhoewel, het trekt bij mij misschien wel iets meer mijn aandacht dan bij de gemiddelde vrouw, maar dat is mijn medische achtergrond zullen we maar zeggen. Dan vraag je je dus af: waarom? Zijn die broeken zo oud dat de gulp niet meer functioneert? Scheelt de handeling gulp open en dichtdoen enkele seconden op de klok? Is het wat luchtiger als je 4 uur of langer op een stoel moet zitten? Of zijn ze op het toilet in gedachten al bij hun volgende zet, zodat verder alles vergeten wordt? (Wat precies ‘verder alles’ is zal ik maar niet over uitwijken.)

Wat zeker een positief punt is voor vrouwen, is dat er bij het damestoilet geen rijen te vinden zijn en nooit iemand die voor je neus staat als je in de spiegel probeert te kijken om de boel wat bij te werken. Als er ook positieve punten zijn waarom schaken vrouwen dan niet? Dommer zijn ze zeker niet en ze kunnen waarschijnlijk minstens zo goed zenuwachtig met hun benen onder de tafel wiebelen als hun mannelijke soortgenoten. Jawel, ik heb zelfs onder de tafels gekeken, want daar gebeurt minstens net zo veel als boven de tafel, alhoewel de schakers dit zelf misschien anders zien...

Deze dingen zijn het dus niet, wat dan wel? Ik denk dat vrouwen al afhaken als ze horen dat ze tij-

dens het hele spel hun mond moeten houden, en ja, het is denk ik te stressvol, vrouwen worden nerveus van schaken. Wat zou kunnen helpen is de schaakborden en stukken eens in een andere kleurstelling uit te voeren, ik denk dan aan **babyblauw** en **babyroze**, dat zorgt er in ieder geval al voor dat het er een stuk gezelliger uitziet, nog wat bloemstukjes en kaarsjes erbij, en kijk eens aan! Vrouwen willen massaal gaan schaken! Als er nu ook nog een rubriek in de Viva aan schaken gewijd wordt kan het al helemaal niet meer stuk.

Wat de laatste paar vrouwen over de streep zal trekken is als de mannelijke schakers wat charmanter zouden zijn en de dame altijd met wit (of **babyroze**) zouden laten spelen, dames gaan immers voor. Probleem van dit alles is echter dat vrouwen hierdoor misschien wel meer gaan schaken, maar dat de mannen op hun beurt juist massaal afhaken en zullen gaan dammen of iets dergelijks.

Concluderend veroorzaakt de oplossing van het ene probleem (nou ja probleem, voor sommigen juist de reden dat ze gingen schaken, vrouwen worden nerveus van schaken maar schakers worden nerveus van vrouwen) weer een ander probleem, dus kan alles maar het beste bij het oude blijven. De meeste vrouwen vermaken zich ook wel zonder schaken, en als ze zich echt vervelen, is daar altijd nog de Viva!

Noot Marco Anink: Het navolgende mag dan niet over Nico gaan, indirect is het wel iets dat binnen zijn stijl past. En dus laat ik hier op deze plaats ruimte voor niet mijzelf, maar een ander iemand (maar zeker niet zomaar iemand), om haar kijk op de zaak te vertellen. Over hoe wij bekeken worden.

Voor de tiende keer op rij werd in Groningen een weekendtoernooi georganiseerd. Met een relatief klein budget en zonder grootmeesterswerd een gezellig toernooi neergezet. Voor de eerste keer waren er drie DSC-ers vertegenwoordigd:

Jan-Pieter de Vries,

Roland ten Have

en ondergetekende.

Nu ja, er waren nog meer DSC-ers, maar bekend zullen ze bij de meeste van u niet zijn. Ze zijn namelijk lid van een schaakclub uit Drachten en spelen noch in de HSB competitie noch nemen zij in grote getalen deel aan schaak-evenementen hier in de Haagse en Delftse regio.

Meer in een vlaag van verstandsverbijstering en met een zeer grote innerlijk behoefte om weer een toernooi te spelen, dan door wijsheid in gegeven e-mailde ik Hiddo Zuiderweg (lokale schaakregelneef en organisator van dit toernooi) om mij voorwaardelijk aan te melden. Deze voorwaardelijkheid lag aan de slaappleats die ik nog moest gaan regelen en die gezien het inschrijfgeld, reis- en overige verblijfskosten binnen de perken diende te blijven. Hiddo was echter de beroerdste niet en bood mij terstond een slaappleats aan.

Toen kon ik niet

meer terug natuurlijk en met goede moed vertrok ik.

De heenreis

Met een tas volgepakt met een dik boek, opgavestencils, slaapspullen, en een vouwfiets reisde ik af naar Groningen. Zowel het boek als de schaakopgaven legde ik overigens na een uur weer weg, want ik voorzag dat, wanneer ik deze de rest van de drie uur durende reis zou blijven bestuderen wellicht zeer vermoeid achter het bord plaats zou moeten nemen.

Terplekke aangekomen was de speelzaal redelijk snel gevonden. Het viel me bij binnenkomst op hoeveel bekende mensen ik ter plaatse nog tegenkwam: ik ben duidelijk niet de enige schaakverslaafde in Nederland, gelukkig maar.

Eerste ronde

Mijn eerste partij trof ik het lokale fenomeen Gerda Schreuder achter het bord. Deze zeer sympathieke Groningse stond op papier garant voor een eenvoudige overwinning, maar ik wist het mezelf in het begin nog behoorlijk moeilijk te maken.

Tweede ronde

Zaterdagmorgen speelde ik na een zeer korte nachtrust en wat biertjes bij Hiddo thuis mijn beste partij van het toernooi: ik strafte een foute beslissing van mijn tegenstander in de opening af met een

koningsaanval, won met een combinatie (zie analyse) materiaal en wikkelde af naar een soepel gewonnen eindspel.

Derde ronde

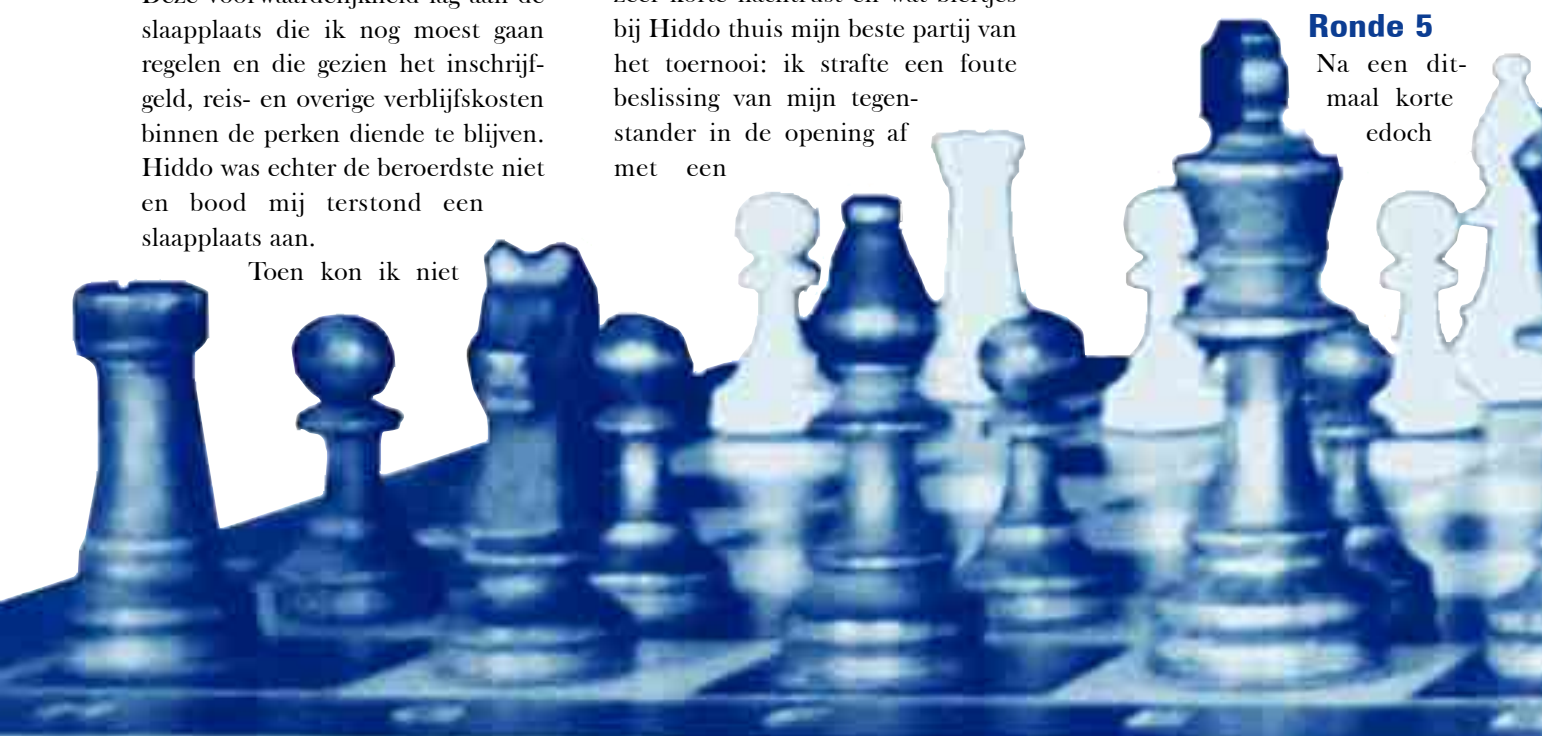
Na mijn twee overwinningen belandde ik de derde ronde op bord een van de b-groep. Tegen Bert van Brussel, die hier wellicht geen onbekende is. Ik speelde vijf jaar eerder tijdens DD al een partij tegen hem die bijna even slecht was als deze: Op zet zes deed ik een vol stuk in de aanbieding door hem een dubbele aanval koning + hout te gunnen, wat hij aannam.

Vierde ronde

Na een goede maaltijd met Roland, Jan-Pieter en hun vaders ging ik met een typisch geval van een *after diner dip* terug naar de speelzaal. Gecombineerd met mijn korte nachtrust zat ik als een zombie achter het bord en ik kon mijn slaap nauwelijks verbergen. Het was dan ook niet verwonderlijk dat ik voor een slap systeem koos en snel de dames ruilde. Bij deze laatste actie echter sloeg ik zeer onoplettend met de toren, waarna mijn tegenstander met een loperpenning een kwaliteit en niet veel later de partij won.

Ronde 5

Na een ditmaal korte edoch

Er gaat niets boven Groningen

nu ja, een weekendje dan

veel betere nachtrust speelde ik 's ochtends een leuke, maar verre van correcte pot, die bij het optrekken van de kruiddampen toch nog een half punt opleverde.

Laatste ronde

In de laatste ronde mocht ik aantreden tegen een Fries die er de gewoonte van maakte om

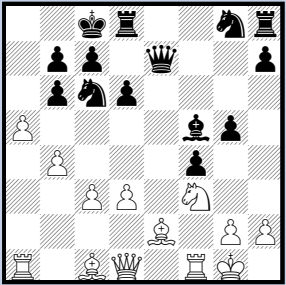
alle zetten a-tempo te spelen, ook als de stelling om wat rekenwerk vroeg. Door een grote blunder van mijn kant moest ik maar liefst 3 pionnen en een kwaliteit investeren om er nog iets van te maken. En dit lukte! Mijn oppo gaf een dame voor mijn toren in de hoop om de druk wat te verzachten. Deze hoop vervloog snel.

Tot slot

Roland en Jan-Pieter deden het vrij aardig (bij winst in de laatste ronde had Jan-Pieter het toernooi gewonnen). Zelf ben ik tevreden: vier leuke partijen gespeeld. Als mijn agenda het toelaat ga ik er volgend jaar zeker weer bij zijn. Er gaat niets boven een weekendje Groningen. ■

Corniel Nobel Johan Mostertman

BDO-toernooi, b groep (2)
Groningen 2005

15...♘h6?

Zwart kan wellicht het beste 15...g4 proberen: 16.axb6 gxf3 17.♙xf3 cxb6 18.♖a4, maar wit heeft voldoende compensatie voor het stuk.

16.axb6 cxb6

17.♗xg5!

De reden dat ♘h6 zo extreem ongelukkig is.

17...♖xg5 18.♙xf4

♖g7 19.♙xh6 ♖xh6

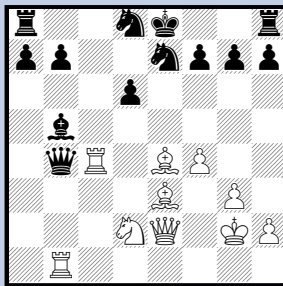
20.♗xf5+-

Dit voordeel gaf ik niet meer uit handen.

1-0

Corniel Nobel Christiaan Haupts

BDO-toernooi, b groep (6)
Groningen 2005

22...♙xc4 23.♗xc4

♖xb1?

Zwart heeft nu 31 Euwe-punten, wit heeft er 26 Euwe-punten. Wanhoop van de zwartspeler. Hij staat 5 Euwepunten voor, maar ziet het zichzelf niet drooghouden. De tekstzet maakt het wit echter veel te makkelijk. Na 23...♖c3 24.♗xd6+ ♔f8 25.♗xb7 ♗xb7 26.♗xb7 zijn er zeer goede kansen voor de witten.

24.♙xb1 0-0 25.♗xd6

Nu staat het in Euwe-punten weer gelijk, toch heeft zwart onoverkomelijke problemen:

25...♗d5 26.♙d2 ♗e6

27.♗xf7 ♔xf7?

De rest is niet moeilijk. Op zet 38 werd opgegeven.

1-0

Schaak met de grote

Kasparov stopt
en laat ons
ontredderd
achter

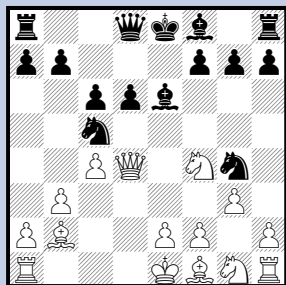
Garry Kasparov heeft bekend gemaakt te stoppen met professioneel schaken. Hij maakte dit bekend na afloop van het toernooi in Linares, dat hij net had gewonnen. Zijn laatste partij verloor hij nog van Topalov die hem daarmee in punten bijhaalde. Bijna Kasparov onwaardig, zou je zeggen. Gelukkig laat hij vele mooie - nee briljante - partijen na. In dit artikel treft u een selectie, een kleine selectie...

A21

**Robert Hübner
Garry Kasparov**

Tweekamp (1)
Hamburg 1985

1.c4 e5 2.♖c3 d6 3.d4
exd4 4.♗xd4 ♗f6 5.g3
♘c6 6.♗d2 ♙e6 7.♗d5
♗e5 8.b3 ♗e4 9.♗e3
♗c5 10.♙b2 c6 11.♗f4
♗g4 12.♗d4

Hier komt Kasparov met een zet die inslaat als een bom:

12...♗e4!!

Belangrijkste pointe is dat op 13.♗xe4 ♗a5+ 14.♗d1 ♗xf2+ volgt, met damewinst.

13.♙h3

Maar hij moest ook rekening houden met zetten als 13.f3 en; 13.♗xe6 Je moet maar durven!

13...♗a5+ 14.♗f1

♗gxf2 15.♙xe6 ♗xe6

16.♗xe6 ♗d7 17.♗h3

♗xh3 18.♗xe4 ♗e8

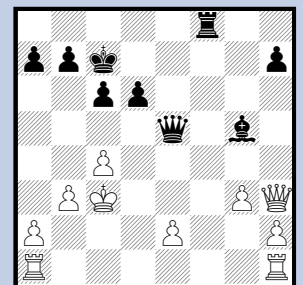
19.♗c5+ ♗xc5

20.♗g4+ ♗c7 21.♗xh3

♙e7 22.♙xg7 ♗hf8+

23.♙xf8 ♗xf8+ 24.♗e1

♗f2+ 25.♗d1 ♗d4+
26.♗c2 ♗e4+ 27.♗d2
♙g5+ 28.♗c3 ♗e5+

En opgegeven wegens
28...♗e5+ 29.♗c2 ♗xe2+
30.♗b1 ♗f2 31.♗xh7+ ♗b6
32.c5+ dxc5 en 33... ♗b2
mat.

0-1

asparov

Op het DSC-forum (delftschaaksite.nl) zijn de laatste tijd veel woorden ‘vuil’ gemaakt aan Kasparov na diens vertrek. Een kleine selectie:

- “Kasparov heeft vaak veel indruk gemaakt met schitterende, schijnbaar onmogelijke zetten. (...)” (Gert Legemaat)
- “Een schitterence partij (...) Ik kan me het commentaar van Salov bij deze partij nog herinneren: *I advise the amateur chess player to study this game thoroughly if he wants to attack or to mate his friend or neighbour. And don't be worried if your neighbour happens to be a professional with a rating of* around 2620. *You still have chances of being succesful!*” (Patrick de Bas)
- “Als dat waar is is dat verschrikkelijk jammer. Van de partijen van Kasparov heb ik altijd genoten, met name door de vaak compromisloze stijl die hij hanteerde. (...)” (Ted Barendse)

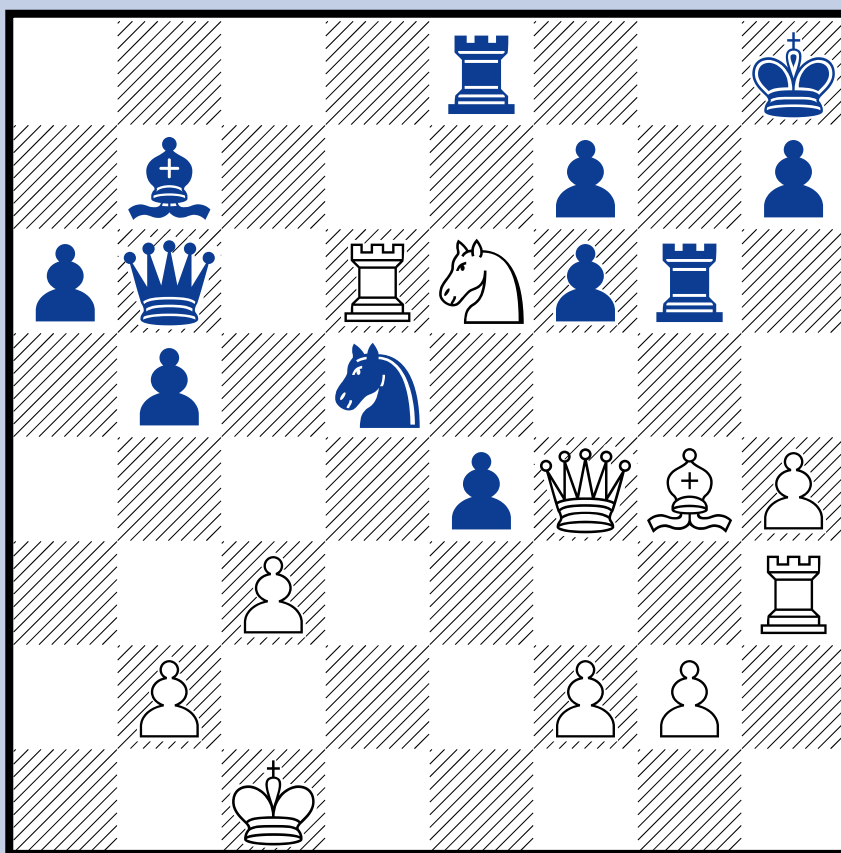
Hopenlijk komt hij tot bezinning.

Garry Kasparov Vladimir Kramnik

Novgorod (4)
Novgorod 1994

Hier zei de fotograaf
“freeze!” en alles stond
stil. Alles? Nee. Eén kleintje
bewoog toch nog:

27.h5!!! ♖xf4 28.hxg6
♜xd6 29.♞xh7+ ♔g8
30.gxf7+ ♔xh7
31.fxe8 ♜xe6
32.♙f5+! ♔g7 33.♜g6+
♔f8 34.♜xf6+- ♔e8
35.♙xe6 ♜f8
1-0

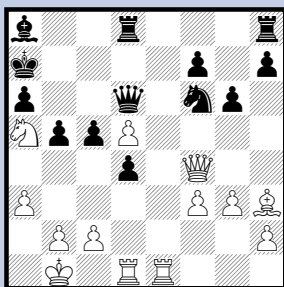
Freeze!

De parel van Wijk aan Zee

**Garry Kasparov
Veselin Topalov**

Hoogovens (4)
Wijk aan Zee 1999

24. ♖xd4!! cxd4

25. ♖e7+!

25... ♖xd4+ ♜b6 26. ♖c7+

♜d7 27. ♖xd7+ ♖xd7

28. ♖xh8 is niet genoeg.

25... ♗b6

25... ♖xc7 26. ♖xd4+ ♗b8□

27. ♖b6+ ♗b7 (27... ♖b7

28. ♜c6 mat) 28. ♜c6+ ♗a8

29. ♖a7 mat.

26. ♖xd4+ ♗xa5

27. b4+ ♗a4□ 28. ♖c3

♖xd5□ 29. ♖a7 ♗b7

30. ♖xb7 ♖c4

30... ♖he8 31. ♖c7

31. ♖xf6 ♗xa3

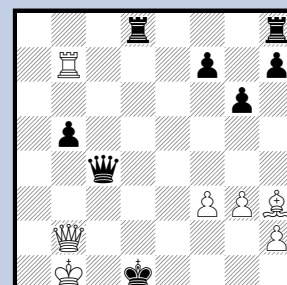
32. ♖xa6+ ♗xb4

33. c3+ ♗xc3

33... ♖xc3 34. ♖xb5+ ♗a3

35. ♖a6+ ♖a5 36. ♖xa5 mat.

34. ♖a1+ ♗d2 35. ♖b2+ ♗d1

Heeft Kasparov zich dan
toch vergist? Nee!

36. ♗f1! ♖d2 37. ♖d7!!

♖xd7 38. ♗xc4

en een paar zetten later gaf

Topalov (gedesillusionceerd?,
vast niet!) op:

38... bxc4 39. ♖xh8

♖d3 40. ♖a8 c3

41. ♖a4+ ♗e1 42. f4 f5

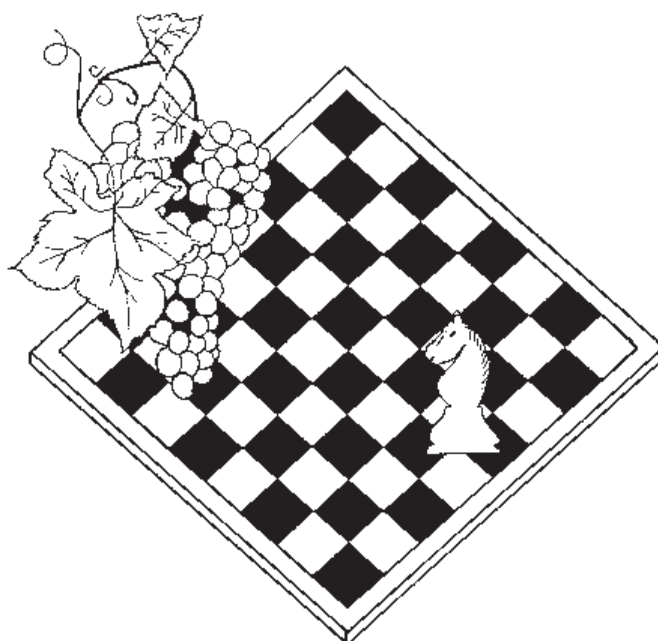
43. ♗c1 ♖d2 44. ♖a7

44. ♖a7 ♗f1 45. ♖xh7 etc...

1-0

57e WESTLANDS DRUIVENSCHAAKTOERNOOI

1949

2005

Speelavonden

Vrijdag 26 augustus
Dinsdag 30 augustus
Vrijdag 2 september

Speeltijden

senioren: 19.30 – 23.00 uur
jeugd: 19.00 – 21.00 uur

‘De Kandelaar’ Dijkweg 19 Naaldwijk

Inlichtingen

Sandra van den Berg
Oranje Nassaustraat 7
3155 VH Maasland
Tel. 010-5922575

Inschrijving

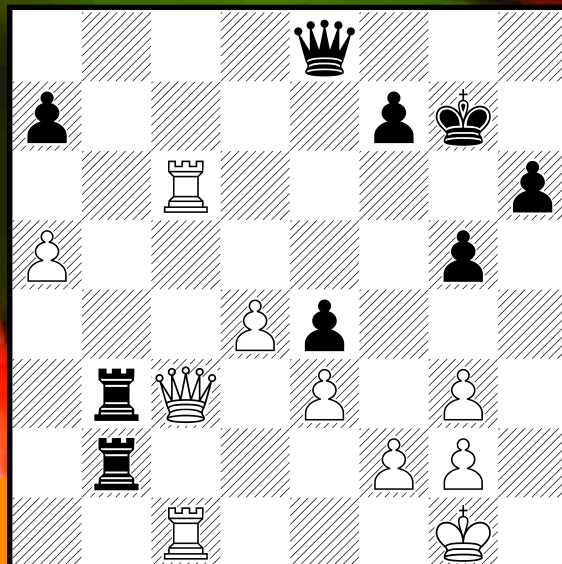
t/m 23 augustus 2005
senioren: € 5,-
jeugd: € 3,-

www.druivenschaaktoernooi.nl

De Pepermolen

De redactie

Kostbare punten zijn er door verloren gegaan, slapeloze nachten hebben ze opgeleverd, en er zijn boeken over volgeschreven: gewonnen stellingen die niet gewonnen werden. De redactie belooft die schaker met 'de Pepermolen', die zijn gewonnen stelling op de meeste onmogelijke, knullige dan wel jammerlijke wijze heeft weten weg te geven.

Martin Glimmerveen
F. Ferschtmann

HSB 1A (5)
Rijswijk 2004

35.d5+??

Even een tussenschaakje??

Wat een verschrikkelijke anti-climax na een redelijk secuur gespeelde pot! Mijn tegenstander, die naar mijn mening toch vrij weinig leek te zien, krijgt het punt zo in de schoot geworpen; gelukkig wint het team nog net met $4\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$, en had het dus geen gevolgen.

Na 35. ♖c5 ♜b5 36. ♖d6+- staat wit natuurlijk gewonnen: 36... ♜b1 37. ♖xh6+ ♔g8 38.a6 ♜xc1+ 39. ♜xc1 ♖c7 mag geen problemen meer opleveren.

Met een dame minder

Voorzichtig zet ik de stukken recht. Allemaal netjes midden op de velden, de paarden met het gezicht naar mij toe. (Sommigen menen dat dat zou wijzen op een voorzichtige speelstijl, wel van mij mogen ze, ze merken vanzelf wel dat ze op een dwaalspoor zijn gezet) De torens met de kantelen zo gericht de snijlijnen door de hoekpunten van het veld ze niet zouden raken.

Net als ik met een een intieme en voorzichtige beweging het mijn dame nog meer naar de zin wil maken suist er met veel kabaal een DC9 over. In een flits is mijn dame verdwenen en weer een paar tellen later is het vliegtuig al uit mijn gezichtsveld verdwenen. Ontredderd blijf ik achter. Ik staar naar de lege plek op het bord. Ik zit met de handen in het haar. Een goed verstaander begrijpt dat dit laatste slechts figuurlijk kan worden opgevat.

Twee dagen later tref ik een e-mail in mijn inbox: "Ik ben nu aan de andere kant van het het bord, via d9 en c9 ben ik nu op b9 aangekomen. Het is hier winter, maar warmer dan bij jou, ben over vijf maanden terug. Liefs, je dame" Het staat er echt. Ik zal het vijf maanden met een dame minder moeten doen. Negen punten achter. Negen punten, daar kan je drie paarden van aanschaffen, of bijna twee torenflats.

De koning van e6 publiceerde eens een studie die draaide om negen pionnen. Een kind weet dat dat niet mag en bij wegname van een pion was er opeens wel een deugdelijke oplossing. Dit voert natuurlijk wel weg van het onderwerp, maar het geeft aan hoe moeilijk het is om je voor te stellen hoe zwaar het is als je je dame verliest.

Een kritisch lezer denkt misschien: "Maar dan haal je toch een nieuwe dame?", maar zo eenvoudig ligt het niet. Om succesvol te zijn in het leven offer ik nog wel eens een pionnetje om mijn dame meer mogelijkheden te bieden. Ik zit dus niet ruim in mogelijkheden om een pion te laten promoveren tot dame. En daarnaast ben ik heel erg op mijn eigen dame gesteld, ik wil haar helemaal niet inruilen.

In een poging mijn verdriet te vergeten begeef ik me de laatste tijd regelmatig naar het filmhuis. Daar zou ik vast meer dames tegenkomen dan bij mijn schaakvereniging dacht ik zo. Al snel vond ik in een zeer charmante en wijze dame een geschikt filmmaatje, en zo nu en dan vergeten wij ons verdriet door te genieten van een leuke of een ontroerende film. Na afloop praten we dan gezellig na met de schaaktrainer en zijn filmdame.

In gedachte hoor ik de kritische lezer zich achter hoor oor krabben: "Ons verdriet?" Ja, ons verdriet. Of misschien nog beter: haar verdriet. Want haar koning is onlangs mat gezet. Een hele vrolijke kerel, die koning van haar. Maar u kent de regels van het spel, zonder koning mag je niet verder spelen. Daarmee vergeleken is mijn verdriet zo erg nog niet: ik ben mijn dame weliswaar kwijt maar ik heb daar: A, een filmdame voor terug gekregen; B, mag gewoon doorspelen; en C, weet dat ik mijn dame binnenkort weer mag ophalen van b9. Dat zou toch genoeg compensatie moeten zijn.

Want, daar sta ik nu met mijn goede - nu ja, goed - gedrag: heel hard lopen klagen over een dame minder. Ik mag gewoon doorspelen, terwijl ik van dichtbij meemaak dat het spelletje ophoudt als de koning mat staat. En als je heel erg aan je koning gehecht bent, dan begin je ook niet zomaar een nieuw spel met een andere koning. Maar mensen die alleen maar vluggertjes spelen zullen mij wel niet begrijpen.

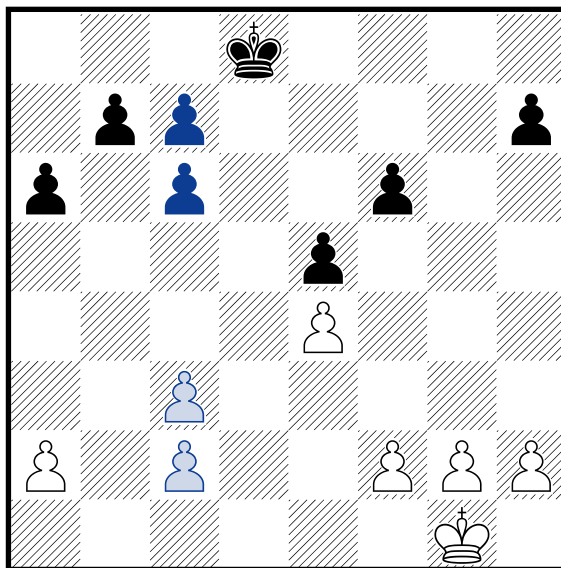

Tedles(s)

De dubbelpion

Ted Barendse

Normaal gesproken is het ongunstig om je pionstructuur te verzwakken. Veelgehoorde adviezen: "Wees voorzichtig met pionzetten, dat levert soms zwakke velden op," en: "Probeer dubbelpionnen zoveel mogelijk te voorkomen." Hieronder zal ik een antwoord op de vraag proberen te geven wat er moet gebeuren als er wel een dubbelpion op het bord komt.

Allereerst blijkt dat in het eindspel een dubbelpion een nadeel is. Voor de tegenpartij is het namelijk makkelijker om een vrijpion te creëren, zoals in de voorbeeldstelling.

Wit staat gewonnen: hij kan een vrijpion op de koningsvleugel maken, en zwart niet op de damevleugel, ondanks de witte dubbelpion. Nimzowitsch zei niet voor niets: "een dubbelpion is net een invalide: lopen kan ie niet, maar zitten prima."

**1.f4! exf4 2.♔f2 ♔e7
3.♔f3 ♔e6 4.♔xf4 b5
5.g4 c5 6.h4 b4 7.c4**

Na 7.cxb4? cxb4 heeft zwart een potentiële vrijpion.

7...a5 8.e5!

Creëert een verste vrijpion, en wint op de bekende manier: de witte koning staat beter na pionnenruil.

8.g5 fxg5+ 9.hxg5 wint echter ook.

**8...fxe5+ 9.♔e4 a4
10.g5**

De kandidaat voorop! Dus niet 10.h5? h6!

**10...c6 11.h5 a3 12.g6
hxg6 13.hxg6 ♔f6
14.g7 ♔xg7 15.♔xe5
♔f7 16.♔d6**

en wit wint.

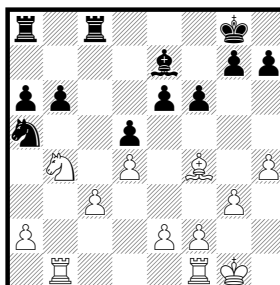
1-0

Daarnaast zijn dubbelpionnen vaak minder beweeglijk. Ook kunnen dubbelpionnen in het eindspel makkelijk worden aangevallen.

Na het oplossen van de dubbelpion blijven de zwakke velden wel bestaan:

**Miguel Najdorf
Yuri Averbakh**

Candidates Tournament
(22)
Zuerich 1953

Zwart staat beter:

A) Wits pionnen op de damevleugel zijn duidelijk zwakker dan de zwarte.

B) Wit heeft een zwak veld op c4, en zwarts paard staat klaar om daarheen te gaan.

C) Wits looper is passiever dan de zwarte.

21.♔d2?

Beter was 21.♔d3! ♔c4

22.♞fc1 (zwart beter)

21...♔c4 22.♔e1

♔xb4!

De beslissende ruil: nu is de zwakke c pion opgelost, maar de c lijn is voor zwart.

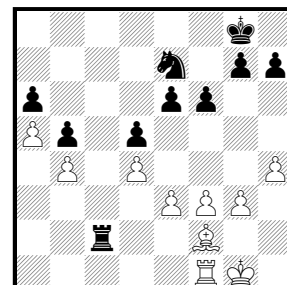
23.cxb4 ♔a3! 24.♞b3

♔b5 25.e3 ♞c2 26.a4

♔d6 27.a5 b5 28.♞c3

♞c8 29.♞xc8+ ♔xc8

30.f3 ♔e7 31.♔f2

31...♔f7

31...♞b2? 32.♞c1

32.♞b1 ♔f5 33.♔f1

♔d6 34.♞b3 ♔c4

35.♔g2 f5

Wit bevindt zich in zetdwang:

36.♞b1

A) 36.f4 ♔d2

B) 36.e4 dxe4 37.fxe4 ♔d2

C) 36.♞d3 ♞b2

36...♔xe3+ 37.♔g1 f4!

38.gxf4 ♔f5 39.♔f1 g6

40.♞b3 ♔e7 41.♞b1

♔d7

Zwart gaf op. Na 41...♔d7

42.♞b3 ♞c4 valt er een pion.

0-1

Er zijn drie soorten dubbelpionnen:

- de geïsoleerde dubbelpion
- de niet-geïsoleerde dubbelpion
- de sterke dubbelpion

Geïsoleerde dubbelpion

Deze is de zwakste van allemaal, omdat:

- De geïsoleerde dubbelpion niet door een andere pion kan worden gedekt, en dus kwetsbaar is.
- Het blokkadeveld voor de dubbelpion kan niet door pionnen worden gedekt, en kan door een vijandelijk stuk worden bezet.

Plan voor het spelen met de dubbelpion:

- Controle van het blokkadeveld.
- Opspelen van de voorste dubbelpion, en eventueel afruil.
- Voorkomen van stukkenruil, en streven naar actief stukkenspel.

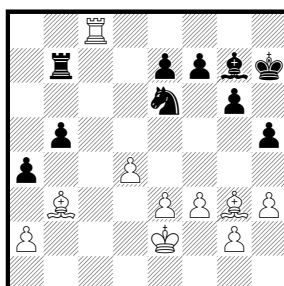
Plan voor het spelen tegen de dubbelpion:

- Blokkeren van de dubbelpion.
- Stukkenruil.
- Streven naar het eindspel, om de zwakte ervan te kunnen gebruiken.

- Verhinderen van oplossing van de dubbelpion.

Alexander Kotov Isaac Kashdan

USA-CCCP radio-match
CCCP 1945

Wit staat hier goed: loperpaar in een open stelling, centrum, open lijn voor de toren. Het voordelen inruilen is ook een kunst:

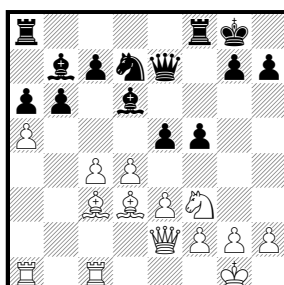
34.♙xe6! fxe6 35.♖b8!
♜xb8 36.♙xb8

Als een vijandelijk stuk slecht staat, ruil dan de andere actieve stukken af!

36...b4 37.♔d3 ♙h6
38.f4! g5 39.g4 hxg4
40.hxg4 gxf4 41.exf4
1-0

Ludex Pachman Max Euwe

Olympiade (3)
Amsterdam 1954

16.c5!

Een tijdelijk pionoffer, om de zwarte pionstructuur te verzwakken.

16...bxc5 17.dxe5

♗xe5 18.♗xe5 ♙xe5

19.♙xe5 ♖xe5 20.♗c2
♙e4

20...♞ad8 21.♙f1 f4 22.exf4

♞xf4 23.♗xc5 ♗xc5

24.♞xc5 ♞d7 en wit staat

wat beter.

21.♗c4+ ♔h8

22.♙xe4! fxe4

23.♗xc5 ♖b2 24.♗c2

♞ab8 25.h3 h6 26.♞a2

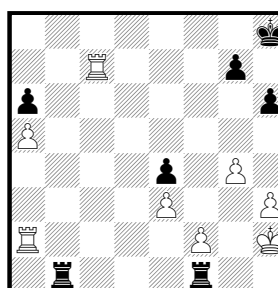
♗xc2 27.♞xc2! ♞b1+

28.♔h2 ♞f1

28...♞b7 29.♞c6

29.g4! ♞b8 30.♞xc7

♞bb1

31.♞d2!

Voorkomt 16...g5 met gevaarlijke aanval, en bereidt verdubbeling op de zevende rij voor. **31...♞a1**

32.♞e7 ♞xa5 33.♞xe4 ♞aa1

34.♞e7 ♞fd1 35.♞xd1 ♞xd1

36.♞a7 ♞a1 37.h4 g6

38.♔g2 a5 39.h5 gxh5

40.gxh5 a4 41.♔f3 a3 42.e4

♔g8 43.♔g4 ♔f8 44.e5

1-0

Niet-geïsoleerde dubbelpion

Deze is minder erg dan de geïsoleerde dubbelpion, maar:

Plan voor het spelen tegen de dubbelpion:

- De dubbelpion is bijna onbeweeglijk, opspelen levert vaak een zwakte op.
- Door ruil of slaan van de naburige pion kan de dubbelpion verder verzwakt worden.

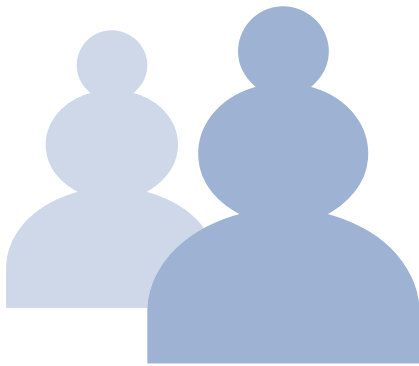
Plan voor het spelen met de dubbelpion:

- Behouden van de buurpion;
- Vermijden van stukkenruil en op actief stukkenspel spelen;
- Opspelen van de voorste dubbelpion, om eventueel af te ruilen.

Plan voor het spelen tegen de dubbelpion:

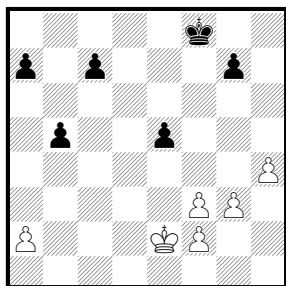
- Druk op de buurpion met het doel isoleren van de dubbelpion.
- Stukkenruil.
- Streven naar het eindspel, om de zwakte ervan te kunnen gebruiken.
- Verhinderen van oplossing van de dubbelpion.

Max Euwe Alexander Alekhine

WK (24)
Nederland 1935

32...c5??

32...a5 33.♔d3 (33.♔e3 a4
34.f4 exf4+ 35.♔xf4? b4
36.♔e4 b3 37.axb3 a3!-+)
33...a4 34.♔c3 c5 35.g4
♔e7 36.♔d3 (36.h5 ♔f6
37.♔d3 ♔g5 38.♔c3 a3
39.♔b3 b4 40.♔c4 ♔f4
41.♔b3 e4! 42.fxex4 ♔xg4
43.e5 ♔xh5 44.e6 ♔g6
45.f4 ♔f6 46.f5 g6!-+)
36...♔d6 37.♔c3 (37.g5
♔e6 38.♔c3 ♔f5 39.♔d3
♔g6 40.♔c3 ♔h5-+)
37...♔d5 38.a3 ♔e6 een
driehoekje 39.♔d3 ♔d6
40.♔c3 ♔d5 41.♔d3 b4
42.axb4 cxb4 43.♔c2 ♔c4
44.♔b2 a3+ 45.♔a2 ♔c3 en
zwart wint.

33.♔e3!

En remise. Want wit speelt
f4 en Kxf4, en is dan nog op
tijd terug!
1/2-1/2

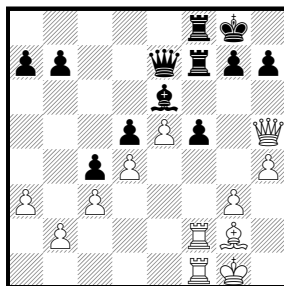
Sterke dubbelpion

Er zijn ook sterke dubbelpionnen. Deze komen bijna altijd voor in het

middenspel, waarin het van belang is om belangrijke velden in het centrum te verdedigen (denk aan de Sveshnikov). Maar ook in het eindspel komt het voor:

Eduardas Rozentalis Ralph Appel

Bundesliga
Duitsland 1994

25.a4! ♖d7 26.♖d1

♖c8
26...g5 27.hxg5 ♖c7 28.♖d2
♖g7 29.♖f4 ♖xg5 30.♔f3 en
wit staat wat beter.

27.a5 ♖cf8 28.♖a1! ♖e7

Beter is 28...g5

29.♖a3!! ♖xa3

30.bxa3

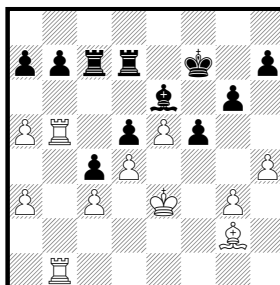
Nu lijkt de witte dubbelpion op de a-lijn zwak en nutteloos. Maar: "een zwakte is pas een zwakte als ze kan worden aangevallen." En de dubbelpion levert wit een halfopen torenlijn op.

30...♖d8 31.♖b2 ♖c7

32.♖b5 ♖dd7 33.♔f2

g6 34.♔e3 ♔g7

35.♖fb1 ♔f7

36.♖c5! ♔e7

36...♖xc5 37.dxc5 ♔e7 (37...a6 38.♖b6) 38.a6 bxa6
39.c6 ♖c7 40.♖b7 ♔d8

41.♔d4 en wit staat beter.

37.♖bb5 ♖xc5

37...♔d8 38.a4 ♖xc5
39.dxc5 ♔c7 40.♔d4 ♔c6
41.♖b4 ♔c7 42.c6! bxc6

43.a6 ♔c8 44.♔c5+-

38.dxc5+- ♔d8 39.a6! ♔c8

39...bxa6 40.♖a5

40.♖b6!! ♔g8

40...axb6 41.a7

41.♖f6 ♖d8 42.♔d4

bxa6 43.♖d6

Zwart gaf op.

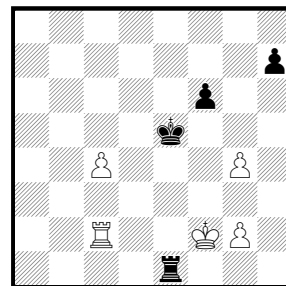
1-0

Dubbelpion als aanvaldoel

Ook voor degene die slecht staat is een dubbelpion een aanvaldoel:

Salo Flohr Vlacheslav Ragozin

Moskou 1936

Wit heeft hier een ideale vrijpion, nl. door de toren van achteren gedekt.

58...♖a1 59.c5 ♖a7

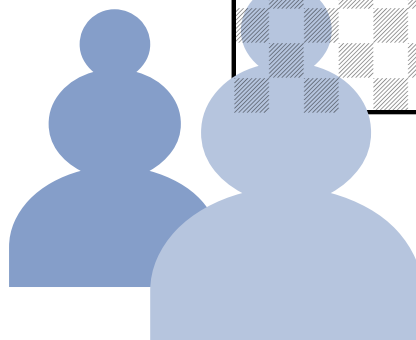
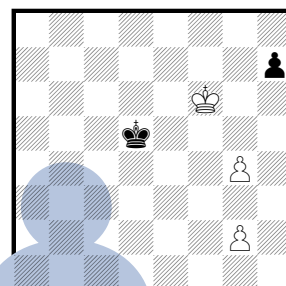
60.c6 ♖c7 61.♔e3

♔d6 62.♔f4 ♖xc6!

Zwart heeft goed gezien dat het eindspel remise is.

63.♖xc6+ ♔xc6

64.♔f5 ♔d5 65.♔xf6

Wit staat een pion voor, maar heeft een dubbelpion, met twee nadelen: ten eerste is die moeilijker te verdedigen is tegen een aanval. En ten tweede slaagt hij er niet in een vrijpion te creëren.

65...♗e4 66.♔g5

66.♔g7 ♕f4=

66...♗e3 67.♗h6 ♕f4

68.g5 ♕f5 69.♗h5 ♕f4

70.♗h4 ♕e3 71.♗g3

♕e4 72.♗g4 ♕e3

73.♕f5 ♕f2 74.♕f6

♗g3!

Natuurlijk niet 74...♗xg2??

75.♔g7 ♕g3 76.♗xh7 ♕g4

77.g6 en wit wint.

75.♗g7 ♕g4 76.♗h6

♕h4

1/2-1/2

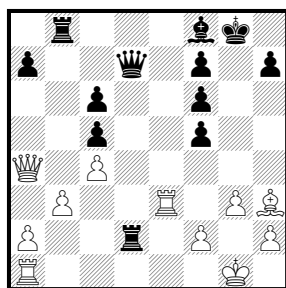
Ongelukjes

Maar een ongeluk zit in een klein hoekje!

Bertok

Damjanovic

Jogoslavië 1966

De stelling lijkt zo duidelijk. De pionstructuur van zwart heeft een flinke deuk opgelopen. Maar dankzij beheersing van de d-lijn heeft

zwart daar wel iets voor terug. Want de witte dame staat ook nog buitenspel.

1.♗g2??

Maar deze zet verliest geforceerd! Beter was

1.♖ae1 met als idee ♖f3.

1...♖d4! 2.♖ae1 ♖e8!

3.♗g1 f4 4.gxf4 ♖xf4

5.♖g3+ ♗h8 6.♖f1

♖e1!

en opgegeven. 6...♖e1 7.♖g2

♖xf1+ 8.♗xf1 ♖f3

0-1

Techniek

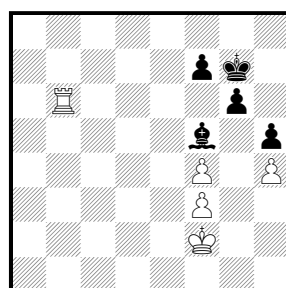
Dan hier een stukje techniek.

Andreev

Chepkukaitis

Petrov memorial (7)

St. Petersburg 1998

62.♕e3 ♖c8 63.♗d4

♖h3 64.♕e5 ♖c8

65.♖f6 ♖h3 66.f5! ♖g2

66...♖xf5 67.♖xf5 gxf5

68.♗xf5 f6 69.♗c6 ♕g6

70.f4+—

67.fxg6 fxg6 68.f4

♖h3 69.♖a6 ♖f5

70.♖a7+ ♗h6 71.♕f6

♖e4 72.♖d7 ♖c2

73.♖d8 ♗h7 74.♗g5

♖f5 75.♖a8 ♖e4

76.♖a7+ ♕g8 77.♕f6

♖d3 78.♖g7+ ♗h8

79.♖xg6

1-0

Modelpartij

Tot slot nog een beroemde modelpartij:

B07

Erik van den Doel

Rob Hartoch

Weekendtournooi (2)

Haarlem 1993

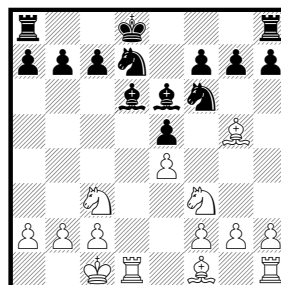
1.e4 d6 2.d4 ♗f6

3.♗c3 e5 4.dxe5 dxe5

5.♖xd8+ ♗xd8 6.♖g5

♖e6 7.0-0-0+ ♗bd7

8.♗f3 ♖d6

9.♖b5! ♗e7?

9...♕c8 10.♖xf6 ♗xf6

11.♗g5 ♖f8 12.♗xe6 fxe6

13.♖he1 ♖b4 14.f3 en wit

staat wat beter. Hector —

Wahls, Tastrup 1992.

10.♖xd7! ♖xd7

11.♗d5+ ♕e6 12.♖xf6

gxf6 13.♗h4 ♖c6

14.♗f5 ♖ad8 15.♗g7+

♕d7 16.♗xf6+ ♕c8

17.♗f5 ♖c5 18.f3

En wit won.

1-0

Tussenstand senioren

Interne competitie [na 24 ronden]

1	Gert Legemaat	1848 ^{1/6}	48	Martin Neuteboom	843 ^{1/2}
2	Chiel van Oosterom	1742 ^{2/3}	49	Jan Neutel	840
3	Leo Hofland	1672	50	Olivier Marincic	827 ^{1/2}
4	Bobby Voogt	1602 ^{1/6}	51	Michiel van Wissen	816 ^{1/2}
5	Arno Wiersma	1588 ^{2/3}	52	Simon Broos	801 ^{2/3}
6	Hora Vlam	1575 ^{1/6}	53	Simon Dirkse	786 ^{1/6}
7	Joost Michielsen	1554 ^{1/6}	54	Roland ten Have	777 ^{5/6}
8	Patrick de Bas	1525 ^{1/2}	55	Kees Venema	748 ^{2/3}
9	Arend van Dop	1522 ^{2/3}	56	René Gelpke	733
10	Kees van der Meer	1489 ^{1/6}	57	Annamaria Dokman	722 ^{2/3}
11	Pieter Buzing	1470 ^{1/3}	58	Amro Elkanawy	710
12	Richard Oranje	1417 ^{1/2}	59	Marianne Zelitchenko	700 ^{2/3}
13	Marco Anink	1391 ^{1/2}	60	Luc Verhees	695
14	Ted Barendse	1383 ^{5/6}	61	Ed de Jager	690
15	Joram op den Kelder	1363	62	Nico 't Hoen	678
16	Koert ter Veen	1350 ^{1/3}	63	Lito van Reede	663 ^{1/2}
17	Peter Pilgrim	1345	64	Miguel Munoz	651
18	Henrik Tamerus	1324 ^{2/3}	65	Frans Palm	638
19	Michael Stradinger	1316 ^{2/3}	66	Rick Plomp	635 ^{1/3}
20	Corniel Nobel	1300 ^{2/3}	67	Bart Meulemans	620 ^{1/6}
21	Dolf Beltz	1251 ^{2/3}	68	Willem de Smit	618 ^{1/6}
22	Kees Voorberg	1231	69	Jesus Munuzuri	606 ^{2/3}
23	Diederik van Heijden	1207 ^{5/6}	70	Paul van Riet	602 ^{1/2}
24	Theo Rekveldt	1184 ^{5/6}	71	Steeff van der Weele	588 ^{1/6}
25	Mark Versteegh	1184 ^{1/6}	72	Arend Bosma	577 ^{2/3}
26	Walter Anema	1173 ^{1/6}	73	Wout Cool	575 ^{1/3}
27	René Torenstra	1162 ^{1/3}	74	Leo Zuidgeest	552 ^{1/2}
28	Kees Korving	1147 ^{2/3}	75	Arnoud van der Linden	544 ^{1/6}
29	Matthijs Ransijn	1106 ^{1/3}	76	René Herbold	528 ^{1/3}
30	Martin Glimmerveen	1092 ^{1/6}	77	Gerjan van der Dussen	509
31	Kim Meulenbroek	1081 ^{2/3}	78	André van der Weijde	501
32	Sander van Gennip	1073 ^{1/2}	79	Herman Zonderland	490 ^{2/3}
33	Gerard Bilars	1065 ^{5/6}	80	Bart Vlasblom	467 ^{1/6}
34	Jan-Pieter de Vries	1045 ^{2/3}	81	Mathijs Gijsbers	464 ^{1/2}
35	Vitaly Kalikmanov	1027 ^{1/3}	82	Frans Smit	462 ^{1/6}
36	Joel Udden	1007 ^{1/3}	83	Peter van der Voort	453 ^{1/6}
37	Rob Smits	979 ^{1/6}	84	Ernst Hanewald	447 ^{2/3}
38	Pieter Quist	937 ^{1/3}	85	Aad de Jong	436 ^{1/3}
39	Cees Huygen	933 ^{5/6}	86	Isabelle Hagerop van Eijs	426 ^{5/6}
40	Roman Bojanowski	926 ^{1/3}	87	Dolf Mulder	399 ^{5/6}
41	René van Alfen	925 ^{2/3}	88	Erwin Casareno	385 ^{5/6}
42	Albert Kemeling	910 ^{1/2}	89	Richard Poortvliet	382 ^{5/6}
43	Rens Sliedrecht	910	90	Maik van Veldhoven	343 ^{1/2}
44	Jaap Flohil	896 ^{1/3}	91	Rick Versteeg	328 ^{1/6}
45	Gerrit Bussmann	873	92	Taeke Wiersma	292 ^{2/3}
46	Rufael Mekuria	869 ^{2/3}	93	Steven Mast	241 ^{5/6}
47	Willem-Jan van den Broek	856			

Agenda

juni

za 18 *'t Zonnetje in huis* benefietschaaktoernooi

ma 20 Interne competitie [25]

ma 27 Interne competitie [26]

juli

ma 4 Spelletjesavond

ma 11 Zomertoernooi [1]

ma 18 Zomertoernooi [2]

ma 25 Zomertoernooi [3]

augustus

ma 1 Zomertoernooi [4]

ma 8 Zomertoernooi [5]

ma 15 Zomertoernooi [6]

ma 22 Simultaan clubkampioen

ma 29 Algemene Ledenvergadering

september

ma 5 Interne competitie [1]

ma 12 Westland-DSC Massakamp